

NOVA ГАЗЕТА

№ 41 (250) Жовтень 17, 2013, Нью-Йорк

№ 41 (250), October 17, 2013, New York

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

ЧИ Є ЖИТТЯ ПІСЛЯ
17 ЖОВТНЯ?

Стор. 6

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

ЄВРОПА ОЧІКУЄ,
ЯНУКОВИЧ ВИЧІКУЄ

Стор. 8

РЕЗОНАНС

ЩЕ РАЗ ПРО ГРОШІ ФІРТАША
І НАШУ СОВІСТЬ

Стор. 16-17

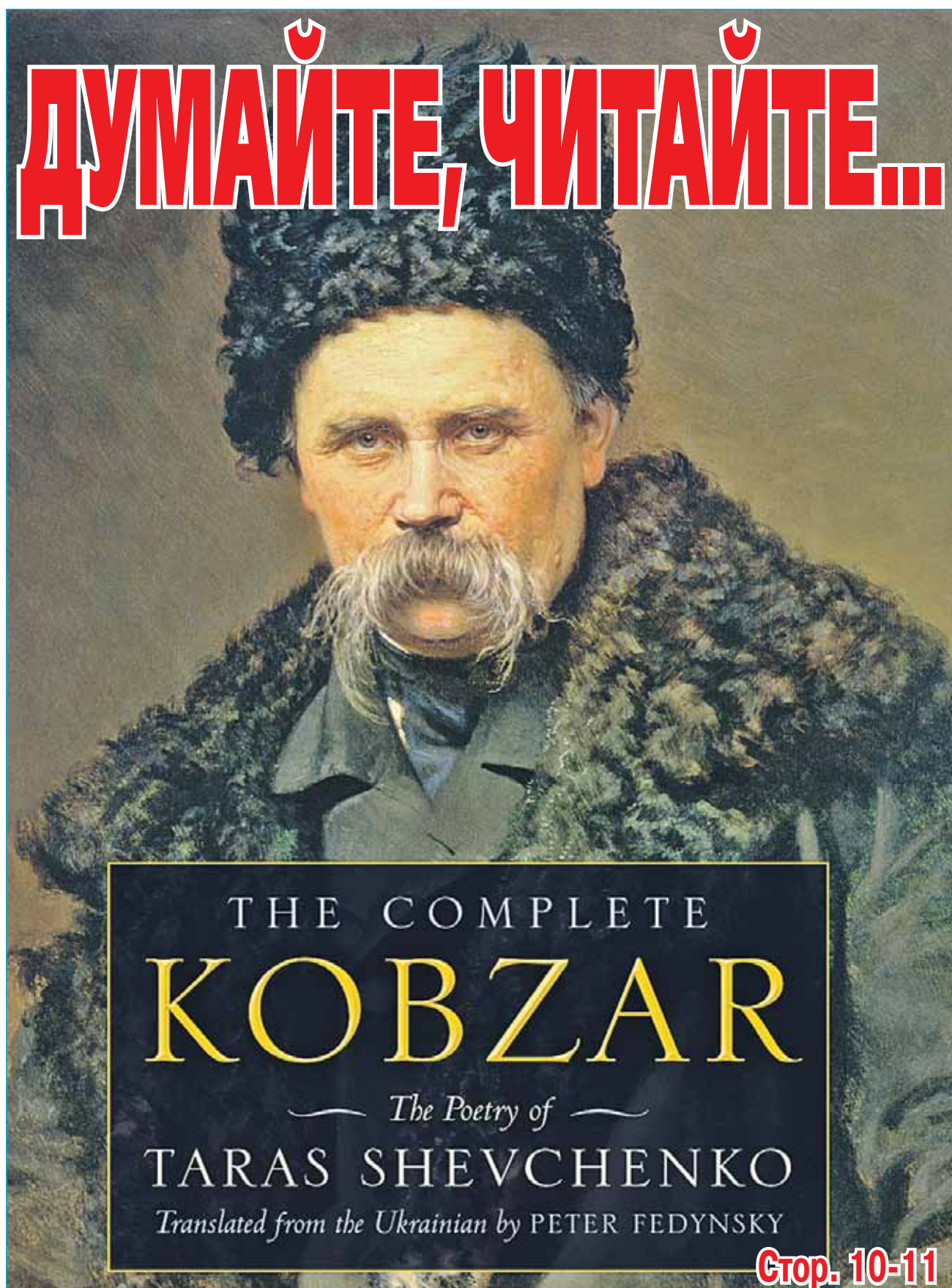
ДОВОЛА СВІТУ

ПРОВІНЦІЙНА СТОЛИЦЯ
В ЦЕНТРІ ЄВРОПИ

Стор. 20-21

ДУМАЙТЕ, ЧИТАЙТЕ...

Стор. 10-11

ЛАУРЕАТИ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ-2013

Стор. 5

Спілка Української Молоді м.Нью Йорк
Школа Українознавства при СУМ м.Нью Йорк

Маскарада

11.2.2013
о 13:00 годині

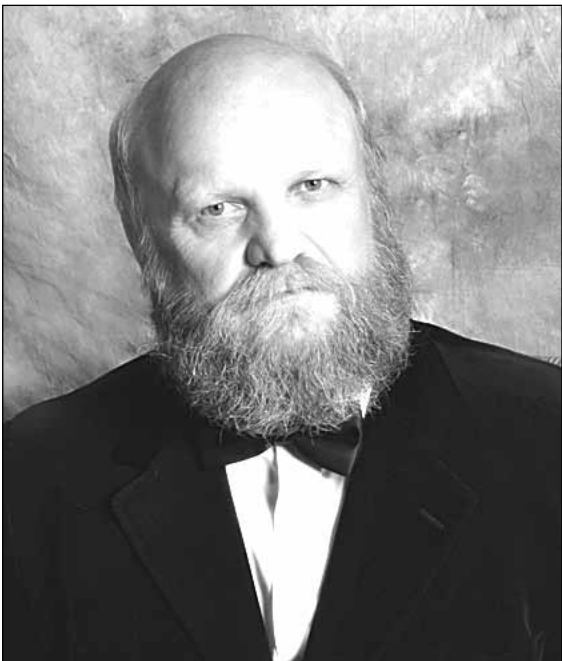
Запрошуємо Всіх на Гелловін Маскарад!

Адреса: 136 Second Avenue, New York, N.Y. 10003, 2nd Floor
Будуть ігри і забави! Хата з привидами! Весело буде всім!

Просимо прийти в костюмах!

ВСТУП ГОСТІ: \$5.00

Е-пошта: newyork@cym.org Інтернет: www.cym.org

65 років від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Щойно минула криза в Америці, за якою всі ми спостерігали. Процеси, які потрясають Америку, дуже тривожні. Вони свідчать, що не все в порядку в цій ще донедавна могутній і благополучній країні, до якої ми приїхали жити й де живуть наші діти та онуки. Як завтра їх чекає, чи будуть вони щасливі тут? Ці запитання, мабуть, тривожать душу не одного батька й не однієї матері. А я, спостерігаючи за простистоянням у вищих ешелонах американської влади, весь час ловив себе на думці: чому серед американських владоможців найвищого ешелону зовсім немає українців? На це запитання немає відповіді і його треба переінакшити: а чи стануть наші діти в Америці сенаторами, конгресменами, впливовими журналістами, письменниками, бізнесменами?..

Минулого тижня ми з дружиною й сином побували на семінарі-зустрічі з викладачами американських університетів, зорганізовану фундацією Українського вільного університету (УВУ), яку нині очолює Аскольд Лозинський. Чудова, цікава й надзвичайна корисна зустріч. Саме після неї я знайшов відповідь на вищенаведені запитання – нам треба дбати про освіту своїх дітей. З усіх сил намагатися дати їм блискучу американську освіту. Це підмурок і головна передумова того, що в майбутньому наші люди з'являться і в американських коридорах влади, і серед професури найкращих американських університетів, і на культурному Олімпі Америки. Без освіти про таке навіть не можна й мріяти.

За метушеною буднів і надзвичайну зайнятість ми часто не помічаємо, чим живуть наші діти, як вони вчаться, чим цікавляться, що читають... І саме через це діти часто йдуть не тією дорогою. Лінуються, заводять сумнівні знайомства, закидають навчання. А коли надходить час йти вчитися до вищої школи, часто бояться підкорювати високі вершини, обмежуючись жалюгідними навчальними закладами, після закінчення яких думати про якісь висоти просто смішно. Але кому ми не прагнемо йти до Гарварду, Єло, Колумбії? Кажуть: у нас немає на це грошей. Але це неправда! Знаю одного іммігранта з Узбекистану, який приїхав до США з 50 доларами в кишені і сьогодні також перебивається ледь-ледь. Але він пильно стежив за шкільними успіхами свого сина, контролював, допомагав, примушуючи його вчитися, вчитися і вчитися. І той після школи вступив до Колумбійського університету. «Якщо дитина розумна, має відмінні оцінки, то гроші рано чи пізно, аби заплатити за її навчання, знайдуться. Для цього є безліч варіантів, аби ми того тільки хотіли», – сказав мені цей батько й з гордістю показав фотографію, на якій його син сфотографований поруч з Гілларі Клінтон, яка зустрічалася зі студентами Колумбії.

Я не вірю, що серед наших дітей немає таких же розумних, здібних і талановитих хлопців і дівчат, яким під силу вступити й закінчити найкращі американські університети. Мабуть, наша байдужість чи невпевненість шкодить нашим дітям. І як наслідок, минають роки, а на американському небосхилі так і не видко українців нових поколінь, які стають конгресменами, міністрами, вченими, письменниками, відомими на всю Америку митцями. Задумаймося над цим, звернімо увагу на наших дітей і подбаймо про їхнє майбутнє. Бо їхнє майбутнє – це майбутнє українства в Америці. Якщо сьогодні не посіємо, то завтра нічого буде жати.

Можливо, варто обмінюватися досвідом у цій ділянці, давати поради тих, хто вже пройшов цією дорогою. «Нова газета» залюбки б друкувала такі рекомендації.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

Наголоси й акценти

Вісторії найчастіше «обирають» попутний вітер. Рідше обирають дальшу перспективу, розгадуючи своє призначення. Україна пам'ятає дві фатальні угоди. Перша – угода з Росією у 1654 році. Ніхто не читав її тексту і не бачив підписів. Але після угоди відчули чужинецький режим, потім поступове запровадження кріпосного рабства.

Друга угода – створення Союзу ССР 1922 року. Ніхто не бачив тексту угоди і не бачив підписів. Просто повідомлення з'явилося в московській пресі. Усі відчували жорсткий окупаційний режим, а в 1929 р. – запровадження кріпацького рабства, нечуваного в історії.

Комуністичний режим не змінив природи людини, але розмив її моральні підвалини, на яких трималася гідність особи. І та пошесть зіпсуття пішла по всій землі.

ПЕРЕД ВИБОРОМ

Європа давно зіткнулася з особливостями російського впливу і протистояла йому своїми традиціями, інституціями, де закорінився закон і право особи. В цьому є велика притягальна сила, проти якої військова сила мало важить.

Україна стоїть на межі між Росією і Заходом, який спрощено сприймає імперські поняття про «південь Росії». Однак навіть на рівні туристських вражень відчувається, що то зовсім інший народ – навіть після стандартизації комуністичним катком. Як писав Гоголь: «Зовсім інша натура, яку Провидіння наділило зовсім іншою історією».

Нині історія поставила останню в світі імперію у всій її наготі і невідзначеності, без міфів. Україна стоїть перед вибором, хоча вибір незалежності 1 грудня 1991р. і той історичний референдум був, по суті, вибором західного напрямку. Він був закамфльованим советською риторикою з національним забарвленням і заплутаний зусиллями старої номенклатури, що залишилася при владі. Їм було б легше повертатися назад, ніж прокладати дорогу в новому напрямі. Дорогу прокладають молоді, сміливі й самовіддані. Саме такі, яких КГБ винищувало з перших кроків.

Десовєтизація йде на рівні риторики і не зачіпає корисливо-матеріалістичного способу мислення. Спроби заснування християнсько-демократичної партії європейського типу зводились до використання бренду. Навіть заміна символів тоталітаризму зупинилася під впливом Росії, де все стоїть на старих місцях. Звідти ж йдуть нові ініціативи будувати пам'ятники засновникам кріпосництва Катерині II і Сталіну.

А тим часом західний вектор Україна, в принципі, обрала ще в часи Хрещення Київської Руси і в часи козацького лицарства. Європейський вибір – це вибір вартостей.

В українській мові слово «вартості» дещо відрізняється від слова «цінності», бо з тим останнім більше пов'язані матеріальні цінності. Коли говорять «Європейський вибір», то здебільше мають на увазі політичну орієнтованість і матеріальний достаток. Насправді ж за тим поняттям стоїть вибір засадничих вартостей – вибір свободи, прав людини, закону, права.

блату чи за хабарі легше. Виконувати обов'язок важче, ніж відбріхуватись. Дотримуватись закону важче, ніж обминати закон.

Але молодь втікає від тих рабських умов у чужий світ, де треба тяжко працювати, проте є порядок. Для людської душі дуже потрібний лад. Західний світ далекий від ідеалу. Він різний. Свобода там часто межує з розпустою. Демократія

Куди втікав від царя Івана Грозного князь Андрій Курбський? На Захід. Куди втікав від свого батька Петра I його син царевич Олексій? На Захід. Куди втікали від того ж царя сподвижники гетьмана Мазепи? На Захід. Де рятувалися дисиденти, щоб уникнути ГУЛАГу? На Заході. А куди втікала донька Сталіна? А син Хрущова?.. Перелік можна продовжити, але уточнимо, що всі ці люди в пошуках свободи і права робили Європейський вибір.

Чи значило це, що в Росії не було ані свободи, ані права? Якесь свобода і якийсь закон і тут був, бо ж мільйони людей тут жили... Але щось не пригадується, хто із Заходу втікав до Росії і знаходив тут захист. Річ у тім, що на Заході ще від часів Римського права закон був жорстокий, але один для всіх. У Російській же імперії, чи то до революції, чи після, закон до певних осіб «не застосовували», а застосовували, і суворо, тільки до ворогів або до тих, хто критикував владу. Так само і дозована свобода: комусь вона була «вольотною», а для більшості була свободою раба. Тому-то говорили про Московію і Росію як країну рабства і чужинці, і самі росіяни. І колись, і тепер. І втеча на Захід стає масовою. А тим часом застереження поета звучить актуально і досі:

Нема на світі України,
Немає другого Дніпра.

Але так само актуально звучить і його поклик:

Коли ми діждемося Вашингтона
З новим і праведним законом.
А діждемось-таки колись!

Отже, йдеться тут про вибір вартостей – свободи й закону. Йдеться про запровадження людського ладу у своїй країні. Про повернення людині гідності господаря.

Не всі люди в Україні розуміли Шевченка і не всі приймають його слова сьогодні.

Для декого тепліше в тій звичайній атмосфері, до якої вони пристосувалися. Влаштувати справи по

часом карикатурна. Лібералізм межує з безпринципністю. І люди там теж різні. Але коли ми говоримо про вартості, то маємо на увазі щось глибше, що закорінилося в серцях, у свідомості, в звичках людей.

Говоримо про норми. Правові і моральні норми карбувалися віками. себе спадкоємцем – значить осягти історичну свідомість».

Європейська спільнота є об'єднанням зовсім різних народів, які бережуть обличчя, свою історичну пам'ять, а єднуються на ґрунті спільних економічних і політичних інтересів. Тварини, у яких є протилежні бажання, нападають одне на одного. Щось подібне було і у вождів у XX столітті. Європа в муках робила висновки.

«При зустрічі протилежних бажань людина звертається до моральних вимог справедливості і любові. В них міститься найцінніша умова запровадження миру між людьми для закладення спільної дружби і братерства». Коли ці слова писав український філософ XIX століття Памфил Юркевич, він не натякав на Російську імперію, яка більше думала про розширення своїх кордонів.

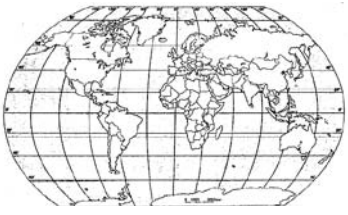
На тлі історії закритого суспільства, будованого на теорії класової боротьби, ті слова сьогодні опритомнюють і накреслюють іншу альтернативу – щирості, одвертості, співчуття, породжені справжньою релігійністю, для якої все добре не тільки добре і плідне, але й священне. Людина має бути гідною свого Творця.

В нинішній ліберальній Європі такі слова не в моді. Але саме вони зрошували той ґрунт, на якому формувалися правові й культурні інституції, що творять обличчя Заходу.

Зрештою, і за нашої пам'яті там було і є кому нагадувати абетку нашої культури, в основі якої лежать духовні вартості.

Євген Сверстюк

Міжнародна панорама

На думку китайських ЗМІ, бюджетна криза в США є доброю можливістю для інших країн відмовитися від американської гегемонії й приступити до світової деамериканізації.

«Необхідно встановити такий світовий порядок, при якому рівно поважилися й захищалися б ключові інтереси всіх країн світу, незалежно від їхнього розміру та впливу», – йдеться в заяві головної інформаційної агенції Китаю «Сінхуа».

КИТАЙ ЗАКЛИКАЄ СВІТ ДО ДЕАМЕРИКАНІЗАЦІЇ

В агенції також підкреслили, що приступити до будівництва деамериканізованого світу краще саме тепер, коли американські ліберали й консерватори зайняті взаємопобороюванням в зв'язку з бюджетною кризою.

Торкуючись можливого дефолту США, в «Сінхуа» наголосили, що американські міжпартійні чвари піддають ризику численні доларові активи інших країн. «При цьому у Вашингтоні не зважають на інтереси інших країн, там зовсім не помічають іншого світу. На першому місці – власні міжусобиці, а вже потім – все інше. Замість того, щоб усвідомлювати відповідальність, котру покладає на Вашингтон становище наддержави, він зловживає цим статусом, несучи в світ хаос і тривогу», – сказано в заяві агенції.

«Настав час приступити до світової деамериканізації!», – закликає головна інформаційна агенція Китаю «Сінхуа»

Також в агенції підкреслили, що країни, які розвиваються, повинні отримати більше впливу в провідних міжнародних фінансових інституціях, таких як Міжнародний валютний фонд і Всесвітній банк, де нині домінують американці. Окрім того,

в «Сінхуа» заявили про необхідність впровадити нову міжнародну резервну валюту, котра замінить американський долар.

Нагадаємо, що інформаційна агенція «Сінхуа» – це найбільша китайська урядова агенція новин зі штаб-

квартирою в Пекіні, яка є органом китайської державної інформації та пропаганди й віддзеркалює офіційну позицію китайської влади. Голова агенції входить до уряду КНР і має посаду міністра.

«Сінхуа» має 107 філій по всьому світу. Згідно з офіційними даними, в агенції працює 8400 осіб, з яких 1900 – журналісти і редактори. Агенція забезпечує всі китайські ЗМІ (щонайменше 306 радіостанцій, 369 ТВ станцій, 2119 газет і 9038 періодичних видань) всіма головними національними та міжнародними новинами.

За кордон агенція «Сінхуа» розповсюджує новини шістьма мовами: китайською, китайською, англійською, французькою, російською, іспанською та арабською.

СВІТОВИЙ ФОРУМ ЖІНОК

Щороку найбільш успішні жінки з різних кутків Землі – керівники компаній, міністри, громадські діячі – збираються на Жіночий форум, аби обговорити актуальні суспільні проблеми, обмінятися думками й поговорити про те, як змінити світ на краще.

Цього року відбувається вже дев'ятий світовий Жіночий форум, який розпочав свою роботу в середу, 16 жовтня, у французькому місті Довіль.

За словами голови Жіночого форуму французьки Вероніки Моралі, однією з ключових його тем стане сучасний відкритий світ і можливості, які він надає. Учасники форуму сконцентрують також свою увагу на актуальних проблемах в сучасному суспільстві.

Окрему сесію форуму буде присвячено питанню співпраці й конкуренції між жінками. «Ми

16 жовтня у французькому місті Довіль розпочав роботу IX Світовий жіночий форум

часто ставимо перед собою запитання, чи існує жіноча солідарність. Співпрацюють жінки між собою, допомагають одна одній чи, навпаки, є суперницями? Відповіді на це запитання ми поки що не знаємо. Але обов'язково знайдемо. Можливо, вже на цьому форумі», – сказала В.Моралі.

До речі, вперше в історії Шведської лютеранської церкви її головою обрано жінку – єпископа міста Лунд Антьє Якелен. Звертаючись до ві-

рних після підрахунку голосів, А.Якелен подякувала за довіру, відзначивши при цьому, що не дуже здивована своєю обранню, оскільки жінки служать священиками в Швеції вже більш як 50 років. Антьє Якелен народилася в Німеччині в 1955 році. У 22-річному віці вона переїхала до Швеції, де почала вивчати теологію. У священики її рукоположили в 1980 році. А.Якелен заміжня, у неї двоє дітей.

ПОТУЖНИЙ ЗЕМЛЕТРУС НА ФІЛІПІНАХ

Більш як 100 осіб стали жертвами сильного землетрусу на півдні Філіпін. Землетрус магнітудою 7,2 бала стався на острові Бохоль в південній частині Філіпін вранці у вівторок, 15 жовтня.

На щастя, землетрус не призвів до виникнення цунамі.

«Нам поталанило, що багато установ і всі школи в момент землетрусу було зачинено з нагоди свята», – цитують журналісти мера міста Себу Джейда Понса.

Більш як 100 осіб стали жертвами сильного землетрусу на півдні Філіпін

Епіцентр землетрусу з координатами 9.90 північної широти і 124.16 східної довготи знаходився за 42 кілометра на північний схід від міста Тагбіларан. Інтенсивність поштовхів в епіцентрі оцінювалася як «нищівна».

За інформацією американських сейсмологів, в результаті підземних поштовхів у філіпінській провінції Себу зруйновано багато будинків. З-під завалів рятувальникам вдалося витягти живим восьмимісячне немовля і ще одну людину.

До місця стихійного лиха влада Філіпін відрядила додаткові рятувальні загопи та армійські підрозділи. Найближчим часом почне надходити допомога з-за кордону, зокрема із США, Японії, Австралії та Нової Зеландії.

Підземні поштовхи на півдні Філіпін тривають – за останню добу зафіксовано кілька нових поштовхів магнітудою 5-6 балів.

Сторінку підготував
Хома Мусієнко

ПОГРОМ У МОСКВІ

На околиці столиці Росії сталися масові заворушення на національному ґрунті

У результаті масових заворушень на національному ґрунті на півдні Москви було затримано щонайменше 400 осіб. Також розлючений натовп перевернув і розбив більше десятих автомобілів, торговельний центр та кіоски й влаштував бійку з ОМОНОм. 23 особи дістали серйозні поранення. Учасники акції ви-

магали знайти вбивцю 25-річного Єгора Щербакова, якого 10 жовтня зарізали ножом на очах у його дівчини в Західному Бірюльово. За версією слідства, він проводжав свою дівчину додому, коли раптом до неї почав приставати невідомий. Зав'язалася бійка, під час якої зловмисник завдав Щербакову кілька ножових по-

ранень, від яких той помер. За словами дівчини, нападник був вихідцем з Кавказу.

В даний момент ситуація в районі Західне Бірюльово поступово стабілізується, вулиці патрулюють посилені наряди поліції. Всіх затриманих допитують поки що як свідків. Для того, щоб виявити причинників заворушень, співробітники правоохоронних органів вивчають відеозйомки та фотографії, зроблені на місці подій в районі Західне Бірюльово.

Як стало відомо у вівторок, 15 жовтня, загону міліції особливого призначення вдалося вислідити й затримати в підмосковній Коломні вбивцю Є.Щербакова. Ним виявився уродженець Азербайджану Орхан Зейналов. Ведеться слідство.

ПЕРШІ

Жовтень – це місяць оприлюднення імен лауреатів Нобелівських премій – найпрестижніших міжнародних відзнак, які щорічно присуджуються за видатні наукові дослідження, революційні винаходи або значний внесок в культуру чи розвиток суспільства. Нобелівськими їх називають на честь їхнього фундатора, шведського інженера-хіміка, винахідника й промисловця Альфреда Нобеля.

кою помпою тоді вручили німецькому вченому Вільгельму Конраду Рентгену – «на знак визнання надзвичайно важливих заслуг перед наукою в зв'язку з відкриттям дивопромінів». Ці промені, названі згодом рентгенівськими, відкрив, утім, зовсім не Рентген, а український учений Іван Пулюй, в якого німець фактично вкрав винахід. Цей знаменитий плагіат й досі хвилює істориків науки, але світ, за винятком вузького кола осіб, так і не знає, що перший Нобелівський лауреат у галузі фізики був фактично плагиатором і

шими лауреатами Нобелівської премії в галузі економіки стали в 1969 році норвежець Рагнар Фриш та голландець Ян Тінберген.

За традицією, премії з фізики, хімії, медицини чи фізіології, літератури та економіки вручає в Стокгольмі в концертному залі король Швеції. Нобелівську ж премію миру вручає в Осло голова норвезького Нобелівського комітету в присутності короля Норвегії та членів королівської родини.

Цьогоріч Нобелівську премію в галузі фізики отримали вчені-теоретики – британець

Нобелівськими преміями в галузі медицини 10 грудня буде нагороджено американських учених Джеймса Ротмана, Ренді Шекмана та Томаса Зюдюфа. Такої нагороди їх було удостоєно за відкриття, що торкаються механізмів «перевезення» речовин всередині клітин з допомогою так званого везикулярного транспорту. Це один з базових процесів, які роблять клітину такою, якою ми її бачимо під мікроскопом. Всі такі «перевезення» відбуваються в суворо визначений час і в потрібному напрямку. Це відбувається з допомогою

Праці нових лауреатів дозволили з атомною точністю побачити процеси хімічних реакцій між біологічними молекулами. Це фактично синтез біології й суперкомп'ютерних технологій. Й унікальна інформація про найінтимніші механізми біологічних процесів.

Нобелівським лауреатом в галузі літератури стала цього року канадійська письменниця Еліс Мунро. Відзначається, що вона стала 13-ю жінкою, яка отримує Нобелівську премію з літератури. Нобелівський комітет, називаючи ім'я лауреатки, відзначив що Еліс

НОБЕЛІВСЬКА ОСІНЬ

У своєму заповіті, написаному в Парижі 27 листопада 1895 року, Нобель розпорядився створити фонд, відсотки з якого видаватимуться у вигляді премій тим, хто протягом попереднього року приніс найбільшу користь людству. Ці відсотки, згідно із заповітом, діляться на п'ять рівних частин, котрі призначаються для заохочення відкриттів у галузі фізики, хімії, фізіології чи медицини, літератури й особливий внесок у справу миру на нашій планеті.

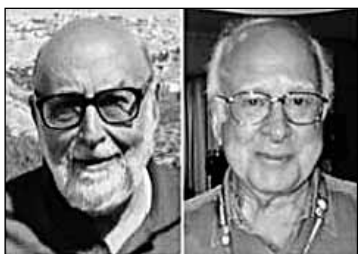
29 червня 1900 року на засіданні Королівської ради було оприлюднено статут Нобелівського фонду, який займається фінансовою складовою присудження премій.

Безпосереднє визначення лауреатів було покладено на Шведську королівську академію наук (премії з фізики та хімії), Каролінський інститут (премії з фізіології чи медицини), Норвезький парламент (премії миру) та Шведську академію літератури і мистецтв (премії з літератури). Кожний комітет налічує п'ять членів, але може звернутися по допомогу до фахівців інших галузей науки.

Премію не може бути присуджено спільно більш як трьом особам, а посмертно тільки тоді, коли претендент був ще живий в момент оголошення про присудження йому премії (звичайно це відбувається в жовтні), але помер до 10 грудня поточного року, в день вручення премій (це день смерті Альфреда Нобеля).

Обговорення кандидатур і голосування відбуваються в атмосфері суворого таємниці, розбіжності стосовно кандидатур в протоколи засідань не заносяться. Доступ до матеріалів засідань може бути надано тільки через 50 років після дати обговорення. Всього з часу заснування премії нею було нагороджено 838 осіб та 24 організації.

Вручення перших Нобелівських премій відбулося в 1901 році. Премію з фізики з вели-

Пітер Гігс та Франсуа Енглера – лауреати в галузі фізики

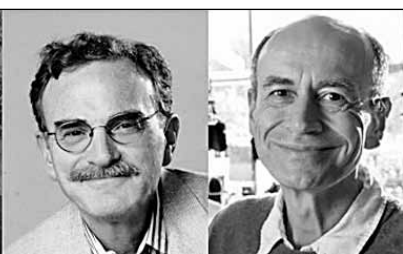
Мартін Карплус, Майкл Левіт, Арі Воршел – лауреати в галузі хімії

Еліс Мунро – лауреатка в галузі літератури

Джеймс Ротман, Ренді Шекман та Томас Зюдюф – лауреати в галузі медицини

Юджин Фама, Ларс Гансен, Роберт Шиллер – лауреати в галузі економіки

премію по справедливості не лежало б вручити скромному українцеві Івану Пулюю.

Першим Нобелівським лауреатом у галузі хімії за відкриття законів хімічної динаміки й осмотичного тиску в розчинах став голландець Якоб ван Гофф. Першу премію в галузі фізіології й медицини отримав за дослідження дифтерії німецький лікар Еміль фон Берінг, а першим її лауреатом в галузі літератури став французький письменник Сюлі Прюдом.

Першими лауреатами Нобелівської премії миру стали засновник Міжнародного комітету Червоного Хреста швейцарець Жан Анрі Дюнан та французький економіст Фредерік Пассі.

Нобелівську премію в галузі економіки було засновано значно пізніше й вона жодного стосунку до заповіту Альфреда Нобеля не має. Офіційна назва цієї нагороди – премія в галузі економіки пам'яті Альфреда Нобеля. Її було засновано Шведським державним банком в 1968 році, в рік його 300-річного ювілею. З тих пір цей банк перераховує Нобелівському фонду суму, рівну одній Нобелівській премії (цього року вона становить 8 мільйонів шведських крон – 1,25 мільйона доларів). Пер-

пітер Гігс та бельгієць Франсуа Енглера, чий передбачення півстолітньої давності знайшли блискуче підтвердження після відкриття минулого року так званого бозона Гігса на Великому андронному колайдері.

Премію присуджено, як наголошується в рішенні Нобелівського комітету, «за теоретичне відкриття механізму, який вніс внесок в наше розуміння походження маси елементарних частинок». Йдеться про фундаментальне відкриття, згідно з яким всесвітній простір заповнено полем Гігса з ненульовою енергією. Це поле заважає елементарним частинкам прискорюватися, але не заважає їм рівномірно рухатися. Коливання самого цього поля, його кванти – це й є бозони Гігса. Згідно з теорією британського вченого та його бельгійського колеги Франсуа Енглера, повна симетрія у Всесвіті, коли всі елементарні частинки мали нульові маси, як фотон, тривала лише перші секунди після Великого вибуху. А потім поле Гігса порушило її, і у частинок з'явилася маса.

Імена європейців чи представників будь-якого іншого континенту, крім Америки, на цьому закінчуються. Всі інші премії взяли виключно американці.

везикул – маленьких пухирців, що містять різноманітні речовини й оточених мембраною, схожу на ту, що оточує живу клітину. В мембрану кожної везикули вмонтовано білкові молекули – «поштові адреси», які й дозволяють доставляти її за призначенням – як всередині клітин, так і між клітинами.

Відкриття американських учених-медиків в перспективі може мати прикладне значення. Білки, пов'язані з везикулярним транспортом, незабаром можуть стати перспективними «мішенями» для ліків, наприклад, від хвороб центральної нервової системи.

Нобелівську премію-2013 в галузі хімії присуджено американцям (хоч всі вони уродженці інших країн – Австрії, Великої Британії та Ізраїлю, але працюють в американських університетах) Мартіну Карплусу, Майклу Левіту й Арі Воршелу, які створили основи сучасних методів комп'ютерного молекулярного моделювання хімічних та біологічних систем. Завдячуючи цим методам, можна з високою точністю описувати перебіг найрізноманітніших процесів, у тому числі й у живих клітинах. Результати робіт нинішніх лауреатів застосовуються при створенні нових ліків.

Мунро – неперевершений майстер сучасної новелістики. А професор, член Королівської шведської академії наук Петер Енглунд після оприлюднення рішення комітету сказав: «Вона працює в традиціях, що сягають доби Чехова, й довела цей жанр літератури до досконалості».

Нобелівську премію миру, всупереч очікуванням мільйонів людей на всій планеті, віддали не відважній 16-річній пакистанській дівчині Малалі Юсуфзай, яку таліби за прагнення Малали вчитися й відстоювання цього права для всіх мусульманських дівчаток, ледь не вбили, а Організації із заборони хімічної зброї (ОЗХЗ). Очевидно, що премію ця організація отримала авансом. Норвезький Нобелівський комітет, який вирішує, кому саме дати цю премію, розраховує, що ОЗХЗ докладе максимум зусиль, аби знищити арсенали хімічної зброї сирійського диктатора Башара Асада, який недавно отруїв зарином майже півтори тисячі сирійців. Окрім Малали, в списку претендентів на премію миру були також відомі американці – рядовий Бредлі Менінг та колишній працівник ЦРУ Едвард Сноуден.

Останніми лауреатами Нобелівської премії-2013 було названо американських економістів

Роберта Шиллера, Юджина Фама й Ларса Гансена. Їхні імена комітет премії вибрав «за емпіричний аналіз цін активів». Оприлюдненням цих імен і завершився Нобелівський тиждень, за яким стежила вся планета.

Шкода, що серед лауреатів знову немає жодного українського імені. Сподіватимемося, що вони неодмінно з'являться в наступні 5-10 років, коли Україна стане членом європейської сім'ї народів і скине нинішнє ярмо тоталітаризму.

Андрій Гурін
Спеціально
для «Нової газети»

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Америка, яку більше двох тижнів тримало в напруженні протистояння конгресменів-республіканців й адміністрації Барака Обами, може, нарешті з полегшенням видихнути. Безпрецедентна боротьба двох таборів закінчилася ухваленням ввечері 16 жовтня спочатку Сенатом, а потім і Палатою представників, яку контролюють республіканці, домовленості, яка свідчить про досягнення короткотермінового бюджетного компромісу. Ухвалений обома палатами Конгресу (в Сенаті за нього проголосував 81 сенатор, 18 – проти) й підписаний президентом Обамою законопроект передбачає відновлення фінансування державних установ до 15 січня 2014 року й підвищення «стелі» запозичень до 7 лютого наступного року. Окрім того, передбачається, що представники обох палат проведуть переговори стосовно фінансової реформи й представлять Конгресу пропозиції до 13 грудня.

Ось як відреагували на досягнуту домовленість лідери республіканців і демократів у Сенаті.

Гаррі Рід, лідер демократичної більшості в Сенаті: «Досягнутий компроміс дасть американській економіці стабільність, якої вона так потребує. Це дуже нелегко досягати згоди між двома сторонами. Мушу сказати, що це дуже складно. А цього разу було вкрай складно. Після тижнів, проведених у розбіжностях між двома партіями, уся країна опинилася перед загрозою катастрофи. Однак, врешті-решт, політичні радники змогли сісти поряд і подолати розбіжності задля відвернення біди».

Мітч Макконел, лідер республіканської меншості в Сенаті: «На сьогодні ми прийшли до згоди, яка дозволяє відновити роботу уряду, уникнути загрози дефолту та відвернути історичне скорочення видатків. Це значно менше, ніж багато з нас сподівалися, але значно більше, ніж могло бути».

Відразу після того, як обидві палати Конгресу схвалили тимчасовий компроміс, Барак Обама звернувся до нації. Він подякував американському народові за ту роль, яку він відіграв в цій довгій і жорсткій дискусії. «Нам потрібний збалансований підхід, де все необхідне є на столі»,

– заявив Обама. «Хоч скорочення дефіциту бюджету є частиною порядку денного, це ще не весь порядок денний», – додав він. – Обидві палати мають владу у Вашингтоні, і обидві відповідальні за нашу економіку». Обама нагадав, що його адміністрація планує тепер розпочати знижувати податки для родин середнього класу. Окрім того, Обама виступив за забезпечення американців більшою кількістю робочих місць.

Домовитися вдалося насамперед за рахунок поступок, на які пішли президент та конгресмени-демократи – вони згодилися підкорегувати положення медичної реформи так, що це дозволить витратити на її впровадження в життя набагато менше коштів. Однак скасувати медичну реформу або відтермінувати її впровадження бодай на рік республіканцям не вдалося.

Після завершення в країні бюджетної кризи Барак Обама звернувся до нації

ДОМОВИЛИСЯ, АЛЕ...

Адміністрації Барака Обами й республіканцям у Конгресі вдалося домовитися перед загрозою дефолту

Сенатори оплесками вітають досягнуту домовленість про відновлення фінансування держустанов та підвищення «стелі» державних запозичень

Досягнута домовленість про вихід з глухого кута, в якому опинилася країна, передбачає також компенсацію заробітків 800 тисячам федеральних службовців, котрих відправили у вимушені відпустки. Таким чином, держава зазнає колосальних збитків ще й тут – люди не працювали, а гроші отримують.

Причиною нинішньої кризи стали розбіжності з приводу реформи системи охорони здоров'я – однієї з найважливіших ініціатив президента Барака Обами. Республіканці відмовилися затверджувати бюджет без пунктів про скасування цієї реформи або, принаймні, відтермінування на один рік. Вони пропонують свою стратегію – не підвищувати «стелю» держборгу, а скорочувати витрати. При цьому вони категорично проти підвищення податків для багатих і супербагатих, а також скорочення витрат на оборону. За рахунок чого ж тоді вони збираються скоротити витрати? В республіканському ідеалі, скоротити або краще взагалі закрити треба насамперед такі соціальні програми, як виплати public assistance (в народі ці невеличкі виплати готівкою малоимущим називають велфером), видачу фуд-стемпів

(продовольчих карток), з допомогою яких бідні люди купують у супермаркетах харчі. Таких людей в країні десятки мільйонів. Окрім того, республіканці в Конгресі виступають за припинення виплат так званого social security – невеличких пенсій тим, хто не зміг накопичити достатньої суми для нормальної пенсії. Щоб читачам було більш зрозуміло, про що йдеться, наведу такий приклад.

Іммігрант С. прибув до США в 50-річному віці без знання мови. Ясна річ, що він перебивався на випадкових роботах, отримуючи по 350-400 доларів на тиждень. На його пенсійний фонд відраховувалися незначні суми, бо він мало заробляв. А тому, коли цьому іммігрантові виповнилося 65 років і він пішов на пенсію, йому нарахували аж 500 доларів на місяць. Чи можна прожити на ці гроші, скажімо, в Нью-Йорку, де найбідніше житло коштує 800 доларів?! Але й ці гроші республіканці пропонують забрати. Не зміг заробити нормальної пенсії, не зміг накопичити собі на старість – твої проблеми. З таким підходом різко не згодний Барак Обама. Бо це не вина таких людей, а біда. Америка пустила в країну на закон-

них підставах мільйони таких іммігрантів. Якщо забрати в них жалюгідні виплати по social security, вони залишаться без будь-яких засобів до існування. Вони й так змушені підробляти на будь-яких роботах до самої смерті, бо прожити на суму, яку їм виплачує держава, неможливо.

Шукати резерви треба не в кишенях бідних американців, в яких і так вітер гуляє, а в багатіїв і супербагатіїв. Ясна річ, що ніхто не виступає за націоналізацію капіталу, але обкласти податками суперприбутки держава може й повинна. Бо серед багатих і супербагатих є не тільки Білл Гейтс, який свою працюю й своєю головою добровільно до астрономічних капіталів. Не секрет, що серед багатіїв є повно аферистів, спекулянтів, наркобаронів... От де резерв. Ще одна велетенська прірва, куди безупину летять народні мільярди – супервитратні війни за кордоном. Авантюра Джорджа Буша-молодшого в Іраку обійшлася американському народові в трильйонну суму. Не менше викачав з неї Афганістан, президент якого Гамід Карзай тепер крутить носом і вимагає якнайшвидшого виведення американських військ з його країни. Отака вдячність. Навіщо ж влазити в такі авантюри?

Нинішня домовленість, як видно з дат, до яких чинний ухвалений законопроект, тимчасова. Швидко минуть ці 3-4 місяці і все повториться спочатку. А тому необхідно докорінно змінювати політику. І не тільки фінансову, а й соціальну, міжнародну. Далі, якщо Америка хоче залишатися наддержавою, так жити не можна. Це починають розуміти і в світових фінансових інституціях, які раніше цілком і повністю підтримували США.

Керівниця Міжнародного валютного фонду Крістин Лагард попередила американський уряд, що перманентні бюджетні кризи в США несуть в собі небезпеку для всієї світової економіки. Схожі зауваження зробив і Світовий банк.

Криза висвітлює нові політичні реалії в Америці. Проведені соціологічні опитування засвідчили, що рейтинг республіканців помітно впав і вони матимуть неабиякі проблеми на виборах до Конгресу. Разом з тим, радикальне крило республіканців, так звана Партія чаювання, схоже, набирає силу.

Після торішніх виборів ця політична сила, здавалося, пішла в небуття. Нині вона виходить з нього завдяки бюджетній кризі. Її лідери намагаються переконати президента США піти на поступки в питанні медичної реформи.

Один з них – сенатор штату Техас Тед Круз, впливова особа поміж республіканців. Він не приховує своїх амбіцій – бажання представляти Республіканську партію на наступних президентських виборах. Круз – майстер антиобамівської риторики. Він має в конгресі 30-60 прихильників – лоббі, яке вже неодноразово демонструвало свою здатність схилити на свій бік інших республіканців під час голосувань і тим створити більшість, щоб заблокувати розгляд питання навіть всередині самої Республіканської партії.

Соціопитування, як я вже зазначала, далеко не на користь Республіканській партії, ще меншою підтримкою користується консервативна «чайна» сила. Утім, експерти вважають, що у короткостроковій перспективі ці партії буде важко посувати з політичного Олімпу. А тому протистояння й далі триватимуть.

В АМЕРИЦІ

АГЕНЦІЯ FITCH МОЖЕ
ЗНИЗИТИ СУВЕРЕННИЙ
РЕЙТИНГ США

Рейтингова агенція Fitch надіслала кредитний рейтинг США на перегляд з негативним прогнозом. Відповідний прес-реліз опубліковано 15 жовтня на офіційному сайті агенції. Ймовірно зниження рейтингу США, який нині має максимальне значення «AAA», аналітики агенції безпосередньо пов'язали з можливим дефолтом, який загрожував Вашингтону в разі, якщо «стелю» держборгу не було б підвищено до 17 жовтня. «Хоча ми вірили, що «стелю» незабаром буде підвищено, політичні чвари й далі збільшують ризик дефолту Сполучених Штатів», – зазначають у Fitch.

Представники Демократичної та Республіканської партій протягом кількох тижнів не могли домовитися про підвищення ліміту держборгу, відстоюючи свої інтереси: республіканці, що знаходяться в опозиції вимагали зниження соціальних витрат, у той час як демократи – значних відрахувань для впровадження медичної реформи президента Барака Обами. Досі агенція Fitch жодного разу в історії не знижувала кредитний рейтинг США з максимального значення. У 2011 році на такий крок пішла інша велика рейтингова агенція Standard & Poor's: тоді рейтинг США було знижено на один щабель – з «AAA» до «AA+». Причиною цього також стало наближення державного боргу США до «стелі» й занадто тривалі переговори конгресменів і адміністрації президента домовитися про її підвищення.

ОБАМА ТИСНУТИМЕ
НА КОНГРЕС,
ЩОБ ПРОВЕСТИ
ІМІГРАЦІЙНУ РЕФОРМУ

Президент США Барак Обама заявив у вівторок, 15 жовтня, в інтерв'ю іспаномовному телеканалу Univision, що відновить тиск на Конгрес, щоб провести імміграційну реформу відразу після того, як остаточно буде врегульовано бюджетну кризу. «Як тільки це все закінчиться, я знову тиснутиму й вимагатиму провести голосування з імміграційної реформи», – сказав Обама. За його словами, реформу досі не ухвалено виключно через небажання спікера Палати представників республіканця Джона Бейнера.

Раніше Сенат проголосував за підтримки сенаторів від обох партій за законопроект, котрий пропонує 11 мільйонам нелегальних іммігрантів багаторічний процес легалізації з можливим отриманням американського громадянства. Палата ж представників, де більшість становлять республіканці, поки що голосування з цього законопроекту не проводила й не розробила власних пропозицій.

На республіканців чинить тиск не тільки президент Обама, а й лідери американського бізнесу, котрі підтримують легалізацію якомога більшої кількості працівників.

У НЬЮ-ЙОРКУ ПЕРЕД
СУДОМ ПОСТАВ ОДИН
З ЛІДЕРІВ «АЛЬ-КАІДИ»

У вівторок, 15 жовтня, перед федеральним судом у Нью-Йорку постав підозрюваний лівійський терорист Абу Анас аль-Лібі, якого вважають одним з лідерів «Аль-Каїди» й звинувачують у причетності до бомбових нападів на посольства США у Східній Африці в 1998 році. Він відкинув усі пред'явлені йому звинувачення і заявив про свою невинність.

Абу Анас аль-Лібі було захоплено американським спецназом на одній з вулиць лівійської столиці Триполі 5 жовтня і таємно вивезено за межі країни. Його утримували на борту корабля ВМС США, дислокованого в Східній частині Середземного моря, де аль-каїдівця допитували агенти розвідки США. Американці полювали за аль-Лібі понад 10 років. У федеральному суді в Нью-Йорку протинього було висунуто офіційні звинувачення у плануванні атак у 1998 році на посольства США у Кенії й Танзанії. Він значився в списку ФБР серед найбільш розшукуваних терористів, проте сам та його родина заперечують звинувачення у підтримці зв'язків з «Аль-Каїдою». Парламент Лівії зажадав від США видачі аль-Лібі, називаючи операцію американського спецназу порушенням національного суверенітету Лівії.

ДЖОН КЕРРІ
ТАЄМНО ПОБУВАВ
В АФГАНІСТАНІ

Державний секретар США Джон Керрі таємно здійснив

неоголошений візит до Афганістану для переговорів з президентом цієї країни Гамідом Карзаєм.

Як зазначається у повідомленні Державного департаменту, вже незабаром мусить бути досягнуто домовленості стосовно майбутнього американських військ у цій країні. Сторони намагаються опрацювати угоду до кінця жовтня, яка б дозволила американським військам залишитися в Афганістані після завершення очоленої НАТО військової місії в країні наступного року. Вашингтон і Кабул обговорюють цю справу вже понад рік. Проте переговори зайшли в глухий кут стосовно питань афганського суверенітету, майбутньої ролі збройних сил США і вимоги президента Карзая щодо американських гарантій невтручання іноземних сил в справі Афганістану в майбутньому. Якщо домовленості не буде досягнуто, американські війська залишать Афганістан протягом 2014 року.

ДЕРЖДЕП: ПРОРИВ НА
ПЕРЕГОВОРАХ З ІРАНОМ
ПОКИ ЩО НЕМАЄ

США поки що не можуть констатувати прориву на переговорах з Іраном в Женеві, проте відзначають їхній позитивний характер. Про це заявила 15 жовтня журналістам офіційний представник держдепартаменту США Джен Псакі, коментуючи підсумки першого дня переговорів у Женеві Ірану й «шістки» міжнародних посередників (п'ять по-

стійних членів РБ ООН і Німеччина). «Оскільки обговорення технічних деталей тривають, я не думаю, що на даному етапі ми можемо охарактеризувати їх як прорив», – сказала вона. Однак, як зауважила Псакі, «безсумнівно позитивним моментом є те, що у нас є достатньо інформації для проведення технічних обговорень». На переговорах Іран надав нові пропозиції щодо врегулювання ситуації навколо свого ядерного досьє. Іранська делегація називає новий план реалістичним і сподівається на прорив у

переговорному процесі. Члени «шістки» приступили до його детального обговорення.

КОЛИШНІЙ МЕР
САН-ДІЄГО ВИЗНАВ
СВОЮ ПРОВИНУ

Колишній мер Сан-Дієго Боб Філнер, обвинувачений у сексуальних домаганнях, уклав угоду зі слідством. Як повідомила 15 жовтня прес-служба генпрокурора Каліфорнії, він визнав себе винним в одному епізоді незаконного позбавлення свободи й двох епізодах побиття. Обвинувачення торкалися трьох жінок, до яких Філнер приставав на публічних імпрезах.

Висунуті на адресу колишнього мера обвинувачення передбачали максимальне покарання у вигляді п'яти років тюрми. Після угоди зі слідством Філнеру загрожує всього три місяця домашнього арешту з трирічним випробувальним терміном. Окрім того, колишнього мера зобов'язують пройти курс психотерапії. Винесення вироку у справі Філнера призначено на 9 грудня.

70-річного Боба Філнера було обрано мером Сан-Дієго восени 2012 року. До перемоги на виборах мера Сан-Дієго він 10 термінів поспіль обирався до Палати представників американського Конгресу. Кримінальне розслідування по відношенню Філнера було розпочато влітку цього року після того, як відразу 17 жінок звинуватили його в сексуальних домаганнях. У кінці серпня Філнер пішов у відставку з посади мера, заявивши при цьому, що категорично заперечує свою провину. В обмін на добровільну відставку мерія Сан-Дієго зобов'язалася частково оплатити судові витрати Філнера.

APPLE НАЗВАЛА ДАТУ
АНОНСУ НОВОГО IPAD

Американська компанія Apple розіслала журналістам запрошення на свою чергову презентацію, яка відбудеться у вівторок, 22 жовтня, у Сан-Франциско. Захід розпочнеться о 10:00 за місцевим часом, повідомляє видання All Things Digital. На запрошенні намальовано різнокольорові пелюстки, які розлітаються в різні боки. Малюнок виконано в стилістиці операційної системи iOS 7. Під зображенням знаходиться напис We still have a lot to cover. Зазначимо, що слово cover в англійській мові може також означати чохол – обкладинку для планшета. За тра-

дицією, Apple не повідомляє, що саме буде представлено на презентації. Журналісти, однак, припускають, що компанія покаже нові планшети iPad і iPad mini.

З чуток, «великий» iPad стане тоншим і легшим і отримає 64-розрядний процесор A7. Такий процесор вже використовується в представленому у вересні смартфоні iPhone 5s. iPad mini оснастять екраном з більш високою роздільною здатністю. Дехто вважає, що компанія вмонтує в планшети сканер відбитків пальців. Очікується, що 22 жовтня Apple також назве дату виходу OS X 10.9 Mavericks – операційної системи для комп'ютерів Mac, і анонсує нове покоління ноутбуків MacBook Pro.

ПРОДОВЖУВАЧ СЛАВИ
БРАТІВ КЛИЧКІВ

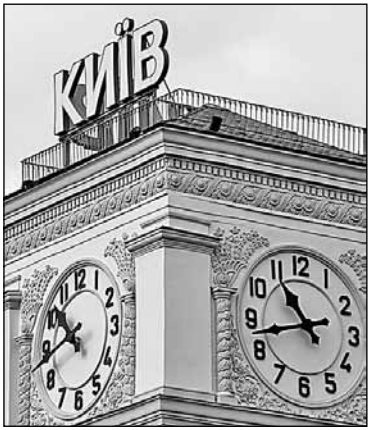
14 жовтня у Лас-Вегасі 25-річний українець Василь Ломаченко здобув першу перемогу в професіоналах, що дозволило йому заволодіти титулом WBO International в напівлегкій вазі (до 57,2 кг). Бій протривав чотири раунди. Вже в першому Раміреса було відправлено в нокаут, а в четвертому українець його нокаутував. «Хотів боксувати всі 10 раундів, проте не вийшло – рука сама якось вилетіла», – прокоментував бій Василь Ломаченко. Наступний поєдинок стане для В.Ломаченка надзвичайно важливим – українець посперечається за титул чемпіона світу за версією WBO з мексиканцем Орландо Салідо, який у цей же вечір завоював чемпіонський пояс в бою з пуерторіканцем Орландо Крусом.

Нагадаємо, Василь Ломаченко – чемпіон літніх Олімпійських ігор у Пекіні та Лондоні, чемпіон світу 2009 та 2011 років, Заслужений майстер спорту, триразовий володар нагороди «Герої спортивного року» (2008, 2009, 2012 рр.). Після блискучих перемог у любительському боксі В.Ломаченко перейшов цього року в професіонали, підписавши контракт з промоутерською компанією Top Rank.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

Трохи більше місяця залишилося до самміту Східного партнерства у Вільнюсі, на якому Україна планує підписати угоду про асоціацію з ЄС. Але чим ближче час «Х», тим менше підготовка Києва до неї нагадує здоровий діловий процес. Насамперед це стосується вирішення питання Юлії Тимошенко. У тристоронніх переговорах (Тимошенко-Янукович-ЄС) запала пауза, мовчанка, принаймні, публічно так виглядає. Зважаються останні «за» і «проти»? Утрясаються прийнятні «ціни», які кожному доведеться заплатити?

Як відомо, Євросоюз запропонував президенту Віктору Януковичу застосувати до экс-прем'єра Юлії Тимошенко процедуру «часткового помилування», за якого экс-прем'єрка отримає свободу, але муситиме сплатити 200 мільйонів доларів штрафу і найголовніше - втратить громадянські права на 3 роки, тобто не зможе балотуватись на президентських виборах. Про це в своєму блозі написав польський євродепутат Марек Сівец, розповідаючи про звіт місії Кокса-Квасневського у Європарламенті.

Що це означає? «Часткове помилування» означає скорочення її вироку ув'язнення з семи років наполовину. У зв'язку з тим, що пані прем'єрка відсиділа вже більше половини скороченого терміну, є підстави для її умовно-дострокового звільнення», - роз'яснює євродепутат.

Однак реакція офіційного Києва поки що незрозуміла, але не безнадійна, оскільки в середу, 15 жовтня, Європейський парламент продовжив на один місяць мандат Моніторингової місії в Україні під керівництвом колишніх Президента Європарламенту Пета Кокса та Президента Польщі Олександра Квасневського, яка від імені Європарламенту працює над виконанням Україною умови так званого «вибіркового правосуддя». Створена у червні 2012 року, місія Кокса-Квасневського вже здійснила 22 візити до України і провела загалом в Україні 61 день у зустрічах в Києві, Харкові, Ялті та Менській колонії, де утримувався до помилування экс-міністр внутрішніх справ

Юрій Луценко. Представники Європарламенту 14 разів зустрічалися з Президентом Януковичем, 21 - з прем'єр-міністром Миколою Азаровим і 23 - з Юлією Тимошенко. Така активність європейських переговорників дала свої результати: два колишніх урядовці - Луценко та колишній виконуючий обов'язки міністра оборони Валерій Іващенко - були помилувані. Залишилось розв'язати ще одну, але найбільшу проблему. Отже, перспективи вирішення питання Тимошенко все ж поки що не безнадійні. З іншого боку, ситуація однозначно вказує на наявність серйозних проблем. Мандат місії остаточно завершиться за кілька днів до 18 листопада - останнього перед саммітом засідання Ради міністрів закордонних прав країн ЄС, на якому й має бути ухвалене рішення щодо підписання угоди. Або не підписання.

У питанні Ю. Тимошенко В. Янукович веде з європейцями хитру гру: годує П. Кокса та О. Квасневського обіцянками, а сам пильно вивчає, чи не можна підписати угоду про асоціацію з ЄС і без звільнення ув'язненої экс-прем'єрки

СПРАВА ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО: ЄВРОПА ОЧІКУЄ, ЯНУКОВИЧ ВИЧІКУЄ

На думку політолога Володимира Фесенка, керівника Центру прикладних політичних досліджень «Пента», затишшя пояснюється тим, що місія нині займається пошуком компромісу між трьома сторонами - керівництвом України, Тимошенко та ЄС. Шукають остаточний правовий формат, на основі якого можна звільнити Юлію Володимирівну й відправити її на лікування до Німеччини.

Про те, що за лаштунками ведеться велика робота, підтверджує й заява віце-прем'єра Костянтина Грищенка 16 жовтня в Європарламенті, на міжнародній конференції «Угода про асоціацію та зону вільної торгівлі між Україною та ЄС: виклики й можливості для економіки та інвестицій» за участю 150-ти українських та європейських журналістів. «У нас немає плану «Б», - наголошується в ній, - ми працюємо в напрямку успіху і підписання цієї угоди...»

Разом з тим, помітною також є зміна тональності публічних заяв з боку європейських високопосадовців. Без звільнення Тимошенко угоду підписано не буде - цей сигнал надіслано останніми днями неодноразово і з різних європейських столиць. Подібні публічні заклики можуть свідчити про певні складнощі у неофіційному діалозі Євросоюзу з Януковичем. Можливо, європейці відчують нерозуміння Банковою реальністю або ж брак волі щодо вирішення питання. У будь-якому разі, мовою публічного ультиматуму європейська дипломатія без нагальної по-

треби зазвичай не користується.

Про необхідність звільнення колишнього українського прем'єра заявив і Президент Європарламенту Мартін Шульц за підсумками обговорення звіту Моніторингової місії. «Все ще є шанс досягнути рішення. Якщо б не було шансу, ми не продовжували б місію», - сказав він. Президент Європарламенту також повідомив, що крім звіту про роботу, місія також представила проект листа від імені Юлії Тимошенко на ім'я Президента України Віктора Януковича, який міг би стати підставою для її відправки на лікування в Німеччину. Цього листа може бути надіслано вже найближчим часом. Шульц також звернув увагу на те, що місія Кокса-Квасневського стала свого роду унікальною за всю історію діяльності парламенту. Адже «чи не вперше дві людини, направлені парламентом до третьої країни, змогли добитися такого рівня довіри, як з боку влади, так і опозиції». Наступна дата в календарі місії - 14 листопада, коли, очевидно, відбудеться остаточне представлення її результатів - лише за два тижні до самміту Східного партнерства у Вільнюсі.

Про необхідність і варіанти звільнення Юлії Тимошенко говорять усі, крім Президента України. Заява Тимошенко про «згоду на лікування» попервах видавалася доказом того, що домовленостей досягнуто. Але зустрічного кроку з боку влади так і не відбулося. Натомість Янукович несподівано полетів із візитом до Польщі,

де зустрівся з президентом Броніславом Коморовським. Пізніше ці двоє президентів також зустрілися з італійським та німецьким колегами. Але про жодні домовленості щодо долі Тимошенко публічно повідомлено не було - хоча напевно чимось цю тему могли не зачепити під час «дружньої вечері» чотирьох глав держав.

Більше того, тим часом в Україні прибічники президента подають сигнали про те, що «волі для Юлі» може й не бути. Наприклад, лідер регіоналів у парламенті Олександр Єфремов на погоджувальній раді фракцій 14 жовтня нагадав, що для помилування Тимошенко мала б відбути половину терміну покарання (що станеться аж на початку 2015 року). А голова Верховної Ради Володимир Рибак не пішов назустріч опозиції, яка вимагала від нього підписати спільний заклик до Януковича про помилування.

Немає й жодної законодавчої ініціативи, що могла би дозволити виїзд Тимошенко за кордон. Пропрезидентська більшість не без певного «чорного гумору» радить опозиціонерам самим розробити й подати подібний законопроект. Опозиціонери ж не приховують, що від них нічого не залежить, і обмежуються цілком ритуальними закликами до Януковича. Навпаки, аби вбити ще глибше клин, у ЗМІ активно мусується прогноз, що від направлення Тимошенко за кордон і сходження з політичної шахівниці виграє лише Кличко.

З'явилися песимістичні прогнози не лише вітчизняних фігур, а й зарубіжних. Так,

посол Австрії в Україні Вольф Дитріх Гайм у розмові з українськими журналістами припустив, що очікувати звільнення Тимошенко до підписання угоди «не варто». Як зазначив дипломат, є й інші важливі умови ЄС, до дотримання котрих Києвом також прикута західна увага.

Західні дипломати розповідають, що «проблема Тимошенко» була й залишається важливою для них не тільки через значущість самої фігури опозиціонерки чи скандальність судового процесу проти неї. Та частина західної аудиторії, котра взагалі достатньо ознайоmlена з українською тематикою, здебільшого вважає Тимошенко несправедливо засудженою. Відтак її звільнення європейські політики зможуть записати собі в позитив. Тоді як згода Європи на асоціацію з Україною, де Тимошенко залишається в ув'язненні, недобре відіб'ється на рейтингах євродепутатів та національних урядів, які підтримають такий перебіг подій.

ЄС має визначитися зі своїм баченням угоди про асоціацію з Україною протягом кількох тижнів. Якщо Янукович таки муситиме звільнити Тимошенко, у нього фактично лишається два сценарії: судовий перегляд справи за «новими обставинами» чи помилування. Не виключено, що тим часом московські політтехнологи «підсунули» йому й третій варіант, про який ми скоро почуємо.

Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»

В УКРАЇНІ

П. КОКС І О. КВАСНЕВСЬКИЙ У ЗВЕРНЕННІ ДО ЯНУКОВИЧА ПОСТАВИЛИ УЛЬТИМАТУМ

Став відомий текст звернення Пета Кокса та Олександра Квасневського до президента України В. Януковича з проханням про помилування экс-прем'єра Юлії Тимошенко.

Згідно з текстом звернення, воно є фактично ультиматумом: підписання угоди про асоціацію напряму залежить від того, яке Віктор Янукович ухвалить рішення щодо звільнення Тимошенко.

«Приймаючи умови, висунуті Радою із закордонних справ Європарламенту у грудні 2012 року, котрі включають проведення реформи виборчого законодавства та судової системи, а також вирішення питання вибіркового правосуддя, як найважливіших передумов підписання угоди про асоціацію, беручи до уваги медичні поради, отримані від лікарів Юлії Тимошенко, які констатують нагальну необхідність для неї отримати відповідне хірургічне лікування, просимо відпустити Юлію Тимошенко з міркувань її медичного лікування та гуманітарних підстав шляхом її помилування», – сказано в документі. Окрім того, в ньому майже в ультимативній формі наголошується, що підписання угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі з ЄС стане можливим тільки в разі звільнення Ю. Тимошенко з тюрми.

В УКРАЇНІ ПОЧАЛАСЯ ВИБОРЧА КАМПАНІЯ В ПРОБЛЕМНИХ ОКРУГАХ

16 жовтня в Україні розпочалася виборча кампанія для проведення 15 грудня повторних виборів народних депутатів у одномандатних виборчих округах №94, 132, 194, 197 та 223. У календарному плані основних органі-

заційних заходів з підготовки і проведення повторних виборів народних депутатів, який оприлюднено на офіційному сайті Центральної виборчої комісії, зазначено, що висунення кандидатів у депутати розпочинається з першого

дня виборчого процесу і закінчується за 40 днів до дня голосування (з 16 жовтня до 4 листопада). Подання документів до ЦВК для реєстрації кандидатів у депутати, відповідно до закону, розпочинається з першого дня виборчого процесу і завершується за 30 днів до дня голосування (з 16 жовтня до 14 листопада включно).

Як відомо, після парламентських виборів 2012 року Центрівборчком ухвалив постанову про неможливість встановити достовірні результати голосування на виборах 28 жовтня 2012 року в п'яти одномандатних округах: №94 (Обухів, Київська область), №132 (Первомайськ, Миколаївська область), №194 (Черкаси), №197 (Канів, Черкаська область) і №223 (Київ).

ДОЛЮ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ З ЄС ВИРІШУВАТИМУТЬ 18 ЛИСТОПАДА

15 жовтня стало відомо, що Європейський Союз ухвалюватиме остаточне рішення про підписання угоди про асоціацію з Україною 18 листопада. Про це в Брюсселі заявив начальник Департаменту країн Східного партнерства та Європейської служби зовнішньої дії Дірк Шубель.

Він зазначив, що раніше планувалося затвердити це рішення на найближчому засіданні Ради ЄС на рівні міністрів закордонних справ – 21 жовтня. Однак тепер це питання перенесено на наступне засідання, яке відбудеться 18 листопада.

При цьому Шубель заявив, що якщо до цього часу питання экс-прем'єра Юлії Тимошенко не буде вирішено прийнятним способом, ЄС відмовиться від підписання угоди з Україною на саміті Східного партнерства у Вільнюсі 28-29 листопада.

МАНДАТ МІСІЇ ЄВРОПАРЛАМЕНТУ ПРОДОВЖЕНО

Мандат наглядової місії Європейського парламенту в складі экс-президента Європарламенту Пета Кокса та экс-президента Польщі Олександра Квасневського продовжено до середини листопада. Про це 16 жовтня повідомив президент Європарламенту Мартін Шульц. Таке рішення ухвалили на позачерговому засіданні конференції президентів Європарламенту на прохання Пета Кокса і Олександра Квасневського.

На цьому засіданні було також презентовано проект листа у справі Тимошенко на ім'я Віктора Януковича, який, за

словами пана Шульця, може привести до «часткового помилування» экс-глави українського уряду. Таке «часткове помилування» дало б можливість Юлії Тимошенко залишити межі країни для лікування у Німеччині, уточнив пан Шульц. Він нагадав, що такий крок свого часу було зроблено стосовно колишнього ув'язненого экс-міністра внутрішніх справ України Юрія Луценка.

На прес-конференції за підсумками звіту місії її учасники унікали прогнозів стосовно того, коли може бути вирішене «питання Тимошенко». «Якби ми були песимістами, ми б не продовжили мандат місії», – заявив у відповідь на запитання журналістів Мартін Шульц.

«Я працюю з Україною ще з часу здобуття нею незалежності. По понеділках, середах та п'ятницях я оптиміст. По вівторках, четвергах та суботах – песиміст. А щонеділі я думаю, що станеться наступного тижня», – сказав Олександр Квасневський.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПОСОЛ ВІДМОВИВСЯ ВИСТУПАТИ В КИЄВІ ЧЕРЕЗ СИТУАЦІЮ В США

Посол США в Україні Джефрі Паєт відмовився виступити на міжнародній конференції в Києві по боротьбі з антисемітизмом, присвяченій 100-річчю справи Бейліса, у зв'язку із ситуацією в його країні.

Коли настала черга для виступу американського посла, який брав участь у заході, модератор конференції повідомив: «Пан Паєт є присутнім сьогодні на конференції, однак у зв'язку з подіями у Вашингтоні, про які ви всі знаєте, посол США не зможе виступити перед нами сьогодні». Крім того, Паєт відмовився від спілкування з журналістами.

Як повідомлялося, американське посольство в Україні скоротило свою діяльність після припинення роботи уряду США. «На час припинення роботи уряду США посольство скорочує й свою діяльність, у тому числі спілкування у соцмережах. Не прощаємося, але кажемо: «Побачимося пізніше», – написало посольство на сторінці в Facebook від імені посла США в Україні Джефрі Паєта.

На сайті американського диппредставництва розміщена інформація про те, що консуль-

ський відділ посольства, незважаючи на shutdown, продовжуватиме свою роботу, пов'язану з видачею віз і допомоги своїм громадянам за рубежом.

СУД ПІДТВЕРДИВ ФАКТИ ПОБИТТЯ І ЗГВАЛТУВАННЯ ІРИНИ КРАШКОВОЇ

Суд закінчив 15 жовтня допит усіх свідків звинувачення у справі «владіївських гвалтівників». Дослідження судово-медичних експертиз і речових доказів підтвердили факт згвалтування потерпілої Ірини Крашкової та заподіяння їй тілесних ушкоджень. Про це після завершення судового засідання повідомила начальник відділу прокуратури Миколаївської області, яка підтримує державне обвинувачення, Наталія Висоцька.

Окрім того, за її словами, судом було досліджено речові докази – одяг потерпілої, речі з автомобіля підсудного Сергія Рябіненка. Водночас адвокат головного фігуранта справи капітана Дрижака наполягає, що в суді немає жодного доказу провини його підзахисного та двох інших міліціонерів – Поліщука і Кудринського. Розгляд справи продовжиться 17 жовтня в закритому режимі.

Нагадаємо, 28 червня міліціонер Дмитро Поліщук (племінник прокурора Заводського району м. Миколаєва) та таксист Сергій Рябіненко були затримані за підозрою у скоєнні згвалтування, розбійного нападу та завдання тяжких тілесних ушкоджень мешканці селища міського типу Владіївка Миколаївської області Ірині Крашкової. Суд обрав підозрюваним запобіжний захід у вигляді утримання під вартою. Пізніше затримали й старшого лейтенанта міліції Євгена Дрижака, що є похресником начальника Миколаївського облуправління міліції Валентина Парсенюка. Одразу після трагедії міліція заявляла, що в Дрижака є алібі, втім пізніше його перевели у статус підозрюваного. Його заарештували 15 серпня. Усі підозрювані – досі під вартою.

У НОВОМУ РОЦІ УКРАЇНСЬКІ ВОДІЇ ОТРИМАЮТЬ БІОМЕТРИЧНІ ПРАВА

У 2014 році в Україні почнеться випуск біометричних посвідчень водія (прав) з терміном дії 30 років. Про це заявив начальник Центру безпеки дорожнього руху й автоматизованих систем управління при Міністерстві внутрішніх справ України Сергій Будник. За його словами, вже роз-

роблено технологію нових біометричних документів, а також затверджено їхні зразки. При цьому продовжується видача водійських посвідчень і техпаспортів старого зразка. Відомо, що нові права коштуватимуть менше, ніж нині (сьогодні під час отримання любительських прав необхідно заплатити 244 гривні).

Окрім того, в ДАІ повідомили про намір створити систему автоматичної фіксації порушень правил дорожнього руху без зупинки транспорту. Нині подібна система тестується в Києві, й тільки за одну годину її випробувань на одному з перехресть столиці було зафіксовано порушень на 40 тисяч гривень.

ПІД ПОКРОВОМ БОГОРОДИЦІ

На свято Покрови у Львівській мистецькій галереї «ІконАрт» презентували виставку «Покров Пресвятої Богородиці». Вона представляє полотна митців з Української спілки іконописців.

«Від княжого часу тема опіки Богородиці над українським народом мала особливу популярність та особливий розвиток. Свято Покрови стало національним святом українського народу та його війська», – розповіла журналістам мистецтвознавець Роксолана Косів. За її словами, візуальне представлення Покрови Богородиці в українському мистецтві має різні варіанти вирішення, ця тема надзвичайно багата на інтерпретації.

«На українських землях від XVII століття з'являється та здобуває поширення образ Богородиці Матері Милосердя, де Марія покриває своїм плащем вірних, що намальовані обабіч неї. Цей взірць образу Богородиці пов'язаний із молебними піснеспівами на її честь», – зазначила Р. Косів.

Виставка, яка триватиме аж до Різдва, представляє ікони Ульяні Нищук-Борисак, Святослава Владика, Олени Кравченко, Андрія Майорця та інших.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Наш співрозмовник:

Петро ФЕДИНСЬКИЙ – журналіст, філолог-германіст, перекладач. Народився в 1951 році в м. Ешленд (штат Пенсильванія) в родині повоєнних українських іммігрантів. Виростаючи в Клівленді (штат Огайо), навчався в школі українознавства й брав участь в місцевій українській громаді як активіст в обороні прав людини. Вищу освіту здобув в Bowling Green State University в штаті Огайо за фахом «романо-германська філологія». Навчався також в Зальцбурзькому університеті (Австрія) і викладав німецьку мову в American International School у Сан-Пауло (Бразилія). У 1978 році розпочав журналістську кар'єру в українській службі радіостанції «Голос Америки», де готував і вів щотижневі молодіжні програми, зокрема, на теми рок-музики. 11 років був ведучим тележурналу «Вікно в Америку». Тривалий час працював в англомовній редакції новин «Voice of America», підготував й випустив в ефір серію програм про основи демократії в США та світі – Making Democracy Worldwide. Був керівником бюро «Voice of America» в Москві та відео-кореспондентом у Нью-Йорку. Працював позаштатним перекладачем Державного департаменту США.

Автор першого українсько-англійського словника комп'ютерної термінології (Ukrainian-English computer glossary), опублікованого у видавництві University of Alberta (Канада) в 1990 році, першого повного англомовного перекладу «Кобзаря» Тараса Шевченка, який побачив світ у видавництві «Глагослав» у жовтні нинішнього року.

Мешкає у місті Columbia (штат Мериленд).

– Пане Федінський, пригадую Вашу телепередачу з Вашингтона «Вікно в Америку» на початках 90-х. Ваша фраза «Добрий вечір!» з незвичним для нас, материкових українців, звурушливим діаспорним акцентом досі дзвенить мені у вухах. Тоді Ви справді відкривали для нас вікно в зовсім інший світ. Тепер же Шевченковим англомовним «Кобзарем», повним, без купюр, Ви відкриваєте вікно знову, але вже навпаки – англомовним людям в український світ. Як народилася така дуже смілива й не менш амбітна ідея?

– Ця ідея зародилася в Москві, куди мене в 2007 році призначили шефом бюро «Голосу Америки».

Залишалося три тижні до завершення мого терміну на

цьому посту. Пригадую це було на початку червня 2010 року. Стояв чудовий день, я пройшовся вздовж довгої траси до Москва-ситі, де якраз будували хмародери, повертався через Новоарбатський міст, з якого відкривається гарний краєвид на готель «Україна» й пам'ятник Тарасу Шевченку. Я жив неподалік, якихось 5-7 хвилин ходьби від нього. Якраз тоді думав про нелегке життя звичайних росіян і українців. Важко передати словами, але якесь особливе почуття скувало мене просто серед мосту й якась сила наче з неба привела мене тоді до помешкання, примусила вийняти комп'ютер, дістати «Кобзар» й почати перекладати.

– З чого Ви почали?

– З першої поеми, послідовно з початку до кінця, без найменшого сумніву, що я це зроблю.

– Не лякало, що до того не перекладали?

– Я перекладав синхронно на дуже високих політичних щаблях – для президентів Клін-

– Я маю на увазі не спотворення змісту заради мелодики. Для мене було важливо, щоб той, хто читатиме Шевченка, точно розумів, що саме він хотів сказати...

– Але українська поезія має свою образність. Наприклад, у Тараса Шевченка є багато пестливих слів: серденько, лишенько, москалик, сирітка... Як їх можна перекласти англійською мовою?

– Перекласти Шевченка будь-якою мовою дуже важко – я про це пишу у своїм вступі до книги. Недаремно ж, напевне, досі не існувало повного перекладу «Кобзаря» англійською мовою. На інші мови є переклади окремих творів, які називають «художнім перекладом»,

Презентація першого повного англомовного перекладу «Кобзаря» в Українському Інституті Америки 11 жовтня ц. р.

КОВЗАР

Петро Федінський (другий зліва) – перекладач під час зустрічі Президента США Б. Клінтона, держсекретаря М. Олбрайт та Президента України Л. Кучми. Вашингтон, 1998 р.

тона й Буша, державних секретарів, членів Верховного суду, робив письмові переклади...

– Але літературний переклад – це дещо інший жанр...

– Я працював деякий час у мовному відділі «Голосу Америки», студював романо-германську філологію в університеті й добре розумію, що таке англійська мова й наскільки вона відрізняється від слов'янської мовної групи. Щодо поезії Тараса Шевченка, то рими перекласти неможливо, як не можливо повторити поетичний розмір – ямб, хорей... Але я з самого початку вирішив, що будуватиму переклади на послідовному ритмі, бо тут є перевага англійської мови – вона дуже багата на синоніми й дозволить мені «грати» словами – підбирати однодвоскладові, настільки, щоб і переклад з цим ритмом був точний, і текст «плив», звучав мелодійно, як у Шевченка.

– Коли Ви кажете «точний переклад», то маєте на увазі підрядник?

ЗАПОВІТ

Як умру, то поховайте
Мене на могилі
Серед степу широкого
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.
Як понесе з України
У синєє море
Кров ворожу... отоді я
І лани і гори –
Все покину, і полину
До самого Бога
Молитися... а до того
Я не знаю Бога.
Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

Т. Шевченко

TESTAMENT

When I die, then bury me
Atop a mound
Amid the steppe's expanse
In my beloved Ukraine,
So I may see
The great broad fields,
The Dnipro and the cliffs,
So I may hear the river roar.
When it carries hostile blood
From Ukraine into the azure sea...
I'll then forsake
The fields and hills –
I'll leave it all,
Taking wing to pray
To God Himself... till
Then I know not God.
Bury me, rise up,
And break your chains
Then sprinkle liberty
With hostile wicked blood.
And in a great new family,
A family of the free,
Forget not to remember me
With a kind and gentle word.

Переклад П. Федінського

вою, не приховуючи при тому, що «в оригіналі – это вещь удивительно поэтическая. Трудно переводить. Просто, безыскусственно – до невероятности...» Українська мова – співуча, лірична, англійська ж – лаконічніша, ділова. Тому від неї не можна вимагати того, чого в ній немає й бути не може.

Тарас Шевченко був справжній українець, який любив вживати здрібнілі форми не лише в поезії, а й сам послуговувався дуже часто ними в розмовній мові. Але коли він чи його герой каже «добренько», то воно звучить мужньо. Питання, як цю «ніжну мужність» передати англійською мовою?!

Так що я свідомий того, що є деякі програти. Але разом з тим мені здається, що сам зміст Шевченкового «Кобзаря» такої ж потуги, як і ліричність його мови. Той же, хто хоче відчувати первісну ліричність української мови, мусить вивчати українську мову й Тараса Шевченка в оригіналі, – все, що я можу порадити. Це правило прикладається, напевне, й до будь-якої іншої мови.

– Але щоб взятися за переклад з однієї мови на іншу, обидві мови потрібно не просто знати, а відчувати їх, причому на глибинному рівні. Пригадую, ми багато говорили про це з Лідією Крушельницькою, яка розповідала мені, скільки праці потрібно було докласти, яких глибин сягнути, щоб добитися цього розуміння в студійців – дітей другого-третього, а то й четвертого покоління українців, народжених в англомовному світі. Пам'ятаєте в Шевченка «Червоною китайкою тіло вкрите...». Коли вона запитувала їх, чи знають, що таке «червона китайка», вони, не замислюючись,

як, наприклад, Дмитр Методієв зробив «художні переклади» болгарською, Рауль Чілачава – грузинською, Аббас Абдулла – азербайджанською...

Перший перекладач і товариш Тараса Шевченка Олексій Плещеев написав Достоєвському, що він переклав «Наймичку» російською мо-

відповідали: «Chinese girl». З цього прикладу можна зрозуміти, як далеко треба було «копати», щоб навчити дітей спочатку зрозуміти українське слово, потім осмислити, переплавити його в образ й донести з театральної сцени американському слухачеві. Чому я про це розкажу? Адже Ви також дитя іммігрантів. Як глибоко Вам довелося «копати», щоб зрозуміти Шевченка?

– Як і для багатьох українців, Шевченко був мені знайомий з дитинства. «Сонце заходить, гори чорніють...», «Мені тринадцятий минало, я пас ягнята за селом...». Ліричного Шевченка доволі неважко зрозуміти. Але в нього є, наприклад, і «доброчиждуючі руки». Що це таке? Щоб зрозуміти, мусив звертатися до київських фахівців з Інституту літератури. А засівши в Москві за «Кобзаря», зрозумів, що ніколи його повністю не читав, бо завжди застрявав на тих самих «китайках» і «доброчиждуючих руках». Але я собі сказав, наказав, дав слово, що я це «розкушу», «розшифрую».

– Чому ніхто в Північній Америці досі не брався за такий переклад?

– Важко сказати... Я про це також думав. З одного боку, український народ постійно цькували, він століттями був упосліджений і гнаний. Якщо говорити про модерніші часи, то якщо якийсь 40-50-літній професор, приїхавши до Америки, й хотів перекласти Тараса Шевченка, то в нього не було або достатнього знання англійської мови, або часу, або сміливості, або і першого, і другого, й третього. Мій батько, наприклад, мав в Європі докторат з права, а в Америці змушений був заробляти на життя бухгалтером на металобрухті.

Правда, перше видання «Кобзаря» англійською мовою вийшло в 1964 році в Канаді, за редакцією Ватсона Кіркнела та Костянтина Андрусина. Але воно неповне – там немає російськомовних поем «Тризна» й «Слепая», деяких коротших віршів, пропущено розмови-діалоги солдатів у «Гайдамаках»... Я багато покладался на те видання, коли хотів сам себе перевірити, чи правильно зрозумів ту чи іншу строфу, той чи інший образ.

Суттєва відмінність канадського перекладу в тому, що його автори намагалися зберегти риму, притаманну українській мові, не лише ту, що вживав Шевченко, а будь-яку. Я натомість вирішив дотримуватися ритміки.

Шевченкознавці ж Сполучених Штатів казали, що Кобзар неможливо перекласти. Я ж це відкидаю – Біблію перекладали з арамейської мови, то чому неможливо перекласти Шевченка з української?!

– Як, до речі, Ви перекладали російськомовні твори Шевченка?

– Я три роки працював в Росії й російську мову підучив. «Тризна» пішла легше, правда, кілька разів звертався по консультацію до Василя Махна, він мені допоміг, за що я йому вдячний. А «Слепу» залишив насамкінець.

– Чи не було у Вас думки скооперуватися з кимось з маститих українських поетів, наприклад, Олегом Лишегою, українсько-англомовним й, як на мене, здатним зрозуміти Шевченка, можливо, як ніхто інший з його сучасників?

– Я звертався до кількох осіб, але вони не відгукнулися. Відкладати ж у довгу скриню не хотів і не мав часу. Ця книга була здана до друку в останню хвилину, прийшла з друкарні за дві години до моєї першої зустрічі в минулу середу, де я мав представити її під час однієї дуже важливої зустрічі.

– Чи є вже відгуки літературознавців, критиків?

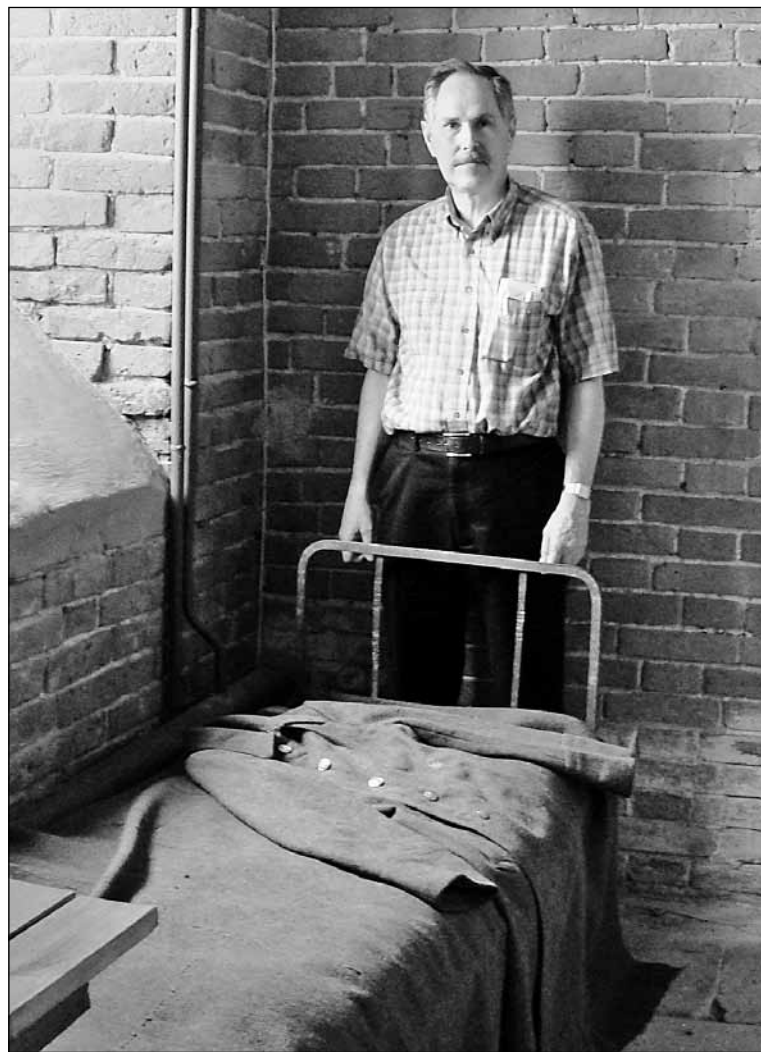
– Поки що ні, книжка щойно вийшла.

– Чого очікуєте?

– Певне, що критикуватимуть. Я готовий. Але хтось мусить зробити перший крок. Перед тим, як наважитися його зробити, я звертався до товари-

Пам'ятник Тарасові Шевченку в Москві (сьогодні його тимчасово знято у зв'язку зі спорудженням паркувального майданчика для автомобілів)

Петро Фединський у келії гаупвахти в Оренбурзі, де тримали Т.Шевченка після його арешту (травень 2010 р.)

ства шевченкознавців Північної Америки й дехто був критично налаштований з самого початку. Мовляв, обов'язково мусить бути Шевченкова краса слова, поетичність... І так, і ні. Бо не можна зберегти одне, не пошкоджуючи інше – йдеться ж-бо про дві мови двох кардинально різних

лексичних груп. Якщо вони чекатимуть на ідеальний сплеск, повну гармонію одного й другого – не дочекаються. Однак маю велику надію, що ми разом з канадійськими перекладачами станемо в пригоді тим, хто йтиме після нас. Майбутні перекладачі можуть взяти вищу планку.

– На кого розрахований Ваш англомовний «Кобзар»?

– Маю надію, що насамперед ним зацікавляться американські дипломати, цей переклад буде їм доступний, там є багато додаткових пояснень про історичні постаті й географічні назви (що таке Суботів, Батурин, хто такий Полуботок), які були темними «плямами», забороненими місцями української історії. Можливо, бізнесмени, американські чоловіки й дружини неукраїнського походження, які побралися з українцями, їхні діти. З огляду на те, що презентація англомовного «Кобзаря» в Українському Інституті Америки зацікавила багатьох осіб середнього й старшого віку, які народилися тут, в Америці, мають українське коріння, але нічого, крім «Заповіту» й «Мені тринадцятий минало», як багато хто признавався мені, не читали, то серед них є також величезне поле потенційних читачів. Мені здається, в тому, що цей проект – трансконтинентальний, також є своя символіка: один із його фундаторів знаходиться в Америці, у Нью-Йорку, другий – у Канаді, видавець – у Роттердамі (Голландія), редактор – у Кембріджі (Велика Британія), той, хто робив верстку – у Львові, фахівці-консультанти – в Києві, дизайнер – у Нью-Йорку, автор вступу – в Пенсильванії... І в ході усього процесу підготовки й виходу книжки у світ ми спілкувалися виключно електронно...

– Про що Ви запитали б Тараса Григоровича, якби Він прийшов до вас у студію «Голосу Америки»?

– Цікаве запитання... Можливо, як би він пояснив вкрай негативне зображення в поемі «Царі» князя Володимира – хрестителя України, і позитивну оцінку в поемі «Єретик» замученого чеського реформатора Яна Гуса, який був предтечею протестанта Мартіна Лютера. Це збігається з поемою «Іржавець», у якій православний російський цар Петро переміг шведського протестантського короля Карла XII. І один, і другий володарі мають певний стосунок до України, хоч і не дружній. Росія приписує своє православ'я Володимирові, а скадинали прийняли протестантську віру і були пращурами Володимира Рюриковича. Разом з тим православний світ відділений від решти Західного Великим розколом 1054 року. Чи можна цю цивілізаційну прірву подолати і чи має вона відношення до матеріального та духовного добробуту сучасного українця?

– Не повірю, якщо Ви скажете, що не маєте своєї відповіді на ці запитання...

– Не стільки відповіді, скільки міркування.

– Це ще раз підтверджує, що «Кобзаря» потрібно читати, перечитувати, перекладати. До речі, в електронній пресі з'явилася інформація, що Ви недавно разом з радницею президента України Ганною Герман і послом України в США Олександром Моциком поклали квіти до пам'ятника Шевченку у Вашингтоні, а також обговорили питання про презентацію нового англомовного видання «Кобзаря» в Україні...

– Цікаво, на яких сайтах Ви то читали? Ми зустрілися цілком випадково, у Вашингтоні, біля пам'ятника Тарасу Шевченку. Мені потрібно було там відзняти один фрагмент для презентації книги, коли я під'їхав, то побачив там посла Олександра Моцика й Ганну Герман. Розговорилися про «Кобзаря». Ганна Герман тоді запитала мене, чи я підпишу перший примірник президентові Януковичу. Я відповів, що ні – перший примірник підпишу своєму синові Павлові, що й зробив. Другий примірник буде українському народові на руки президента Януковича.

– Але президентові Януковичу підпишете також?

– Звичайно, чому ні?! Маю надію, що цей переклад стане знаряддям українського народу.

Розмову провела Катерина Кіндрась
На першій сторінці – обкладинка першого повного англомовного видання «Кобзаря», перекладеного Петром Фединським

SPECIAL PROMOTION
FOR A LIMITED TIME ONLY

15 MONTH
Certificate of Deposit

1.10%

MINIMUM \$2,500.00

Subject to the terms and conditions of the above offer.

For information, please inquire at our main office or at our branch offices.
Our friendly staff speaks English, Ukrainian, Polish and Russian.

MAIN OFFICE

215 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 • Tel. (212) 533-2980 • Fax: (212) 995-5204

BRANCH OFFICES:

BROOKLYN - 1678 East 17th St., Brooklyn, N.Y. 11229 • Tel. (718) 376-5057 • Fax: (718) 376-5670
SOUTH BOUND BROOK - 35 Main St., So. Bound Brook, N.J. 08880 • Tel. (732) 469-9085 • Fax: (732) 469-9165
PERTH AMBOY - 615 Amboy Ave., Perth Amboy, N.J. 08861 • Tel. (732) 802-0480 • Fax: (732) 802-0484

(866) 859-5848

www.UkrNatFCU.org

NCUA

National Credit Union Administration is a U.S. Government Agency

2-ий відділ ООЛ в Йонкерсі

**ЗАПРОШУЄ ГЕТЬ УСІХ НА
ОСІННЮ
ЗАБАВУ**

26-го жовтня, 2013 р. о 9-тій вечора

Saturday, October 26, 2013. Start 9 PM.

AT UKRAINIAN YOUTH CENTER

301 Palisade Avenue, Yonkers, NY 10703

**ГРАЄ ТУРТ
"VOX ETHNICA"**

Donation \$25

For Information call:
Steve Kapitula (914) 478-0498

EVERYONE WELCOME!

Страхування життя – чи потрібне воно мені?

“ Хоч страхові експерти стверджують, що метою страхування є захист від ризику грошових втрат, проте ці слова можуть вам видатися занадто сухими, щоб пояснити реальну причину купівлі страхового забезпечення. А ними є комфорт і безпека - як для Вас, так і для ваших ближніх. Простіше кажучи, метою страхування є спокій. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Найавне не в усіх штатах.

EAST VILLAGE MEAT MARKET
J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours
Monday – Thursday 8:00 am – 6:00 pm
Friday 8:00 am – 7:00 pm
Saturday 8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

Вікриття виставки

ПРОПАГАНДА І ЛЬОЗУНГІ Політичний плакат у Радянській Україні 1919-1921

2 листопада 2013 р.
до 2 лютого 2014 р.

Доповідь

“Політичний плакат в Україні”
представить куратор виставки
д-р Мирослав Шкандрій,
професор,
голова департаменту
германістики й славістики
Манітобського
університету

в суботу, 2 листопада 2013
о год. 7 веч.

ВИСТАВКА

Години Музею:
від середи до неділі
11:30 ранку – 5:00 год. по пол.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street • New York, NY 10003
T: 212.228.0110 • www.ukrainianmuseum.org

3-Й ВІДДІЛ ООЛ В ПАССЕЙКУ

ЗАПРОШУЄ ГЕТЬ УСІХ НА

ЗАПУСТНУ

ЗАБАВУ

9-го листопада, 2013 р. о 8:30 вечора

В Українській Централі на 240 Hope Ave, Passaic, NJ

Вперше в Пассейку грає гурт

"Тернопільська Забава"

Вступ - \$25 (студенти до 18р. - \$15) включає:
канапки, кава, солодке

OPEN BAR 8:30-9:30 - FREE DRINKS

Замовлення столів: Василь Гаргай
973-772-3344

EVERYONE WELCOME!

Український Музей і Бібліотека в Стемфорді
запрошують на відкриття виставки

Мистецтво Едварда Козака (ЕКО)

Відкриття відбудеться
в суботу 26 жовтня 2013 р.
о 3:00 год. по полудні
в приміщенні Музею за адресою:
161 Glenbrook Road, Stamford, CT
За додатковими інформаціями телефонувати:
203-323-8866, 917-501-8881

Відзначення

80-ої річниці ГОЛОДОМОРУ

20 жовтня 2013 р.
о год. 2-й по пол.

Відкриття виставок:

ВІДДАЙТЕ ХЛІБ ЩОДЕННИЙ...
Голодомор: тоталітарне
вирішення

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ

твори Лідії Боднар-Балагутрак

Рей Гамаш, доцент катедри
журналістики в Кінгс
коледжі, представить
свою книгу «Гарет Джоунс:
Свідок Голодомору» (Gareth Jones: Eyewitness to the
Holodomor) як один з перших
журналістів, що написав про
Голодомор.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110
ukrainianmuseum.org

Лідія Боднар-Балагутрак
представлятиме свої праці на
виставці і пояснить що спонукало її
творчість – часто трагічні сторінки
історії українського народу,
особливо Голодомор.

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

**Станьте домовласником –
з допомогою “Самопоміч”**

**Позички
на хати від**

3.25%*

**Позичка може бути
наперед ухвалена
- безкоштовно!**

5-тирічна “балун” позичка*

Самопоміч

Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912

Selfreliance

Where Your Money Works for You!

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government.

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Пропозиція стосується одnorodинних хат і помешканевих будинків не більше 4-ох квартир, в одному з котрих живе власник. *На день 9/17/2013: ставка на 5-тирічну “балун” позику з 30-річною амортизацією і 20% передплатою є 3.25%; річна процентна ставка (APR) є 3.3214%. Місячні оплати на позичену суму \$100,000 мортгеджу виносять \$435.21 із кінцевою оплатою “балун” в сумі \$89,741.72 після 5-ти років. Місячна оплата не включає зобов'язуючу оплату за податки (property taxes) і страхування; дійсна сума оплати буде вища, якщо взяти під увагу податок і страхування. Для дійсних та нових членів у визначених місцевостях. Термін пропозиції обмежений. Вимагається оцінка фінансової спроможності. Умови можуть змінюватися без попередження. За найновішою інформацією – телефонуйте до нас на безкоштовному № 1.888.222.8571.

Full Financial Services

У ГРОМАДІ

Голова управи Центру вивчення Голодомору при КІУС Франк Сисин (праворуч) вручає професору Роману Сербину почесну відзнаку за заслуги в дослідженні теми Голодомору

ГОЛОДОМОР У КОНТЕКСТІ ЕПОХИ

27–28 вересня в Торонто (Канада) з ініціативи Науково-освітнього центру вивчення Голодомору при Канадійському інституті українських студій відбулася міжнародна конференція «Контекстуалізуючи Голодомор», у якій взяли участь науковці з Канади, США, Італії, Франції й України.

Першу сесію розпочав Андреа Граціозі (Неапольський університет), який говорив про голод у контексті радянської історії. Дейвід Марплз, професор Альбертського університету, головний його дискусіоніст, визнав переконливість точки зору доповідача. Виступаючи через скайп, Франсуаза Том (Сорбонський університет, Париж) вказала на головну роль Сталіна в організації Голодомору. На її думку, «вождь усіх народів» навмисно спровокував кризу колективізації, провівши паралель з подіями під час «великого стрибка» в Китаї. Дискусіоніст Марк вон Гаген (Аризонський університет) із деякими застереженнями поставився до такої точки зору про вплив Сталіна та порушив питання колоніальних взаємин в організації штучного голоду. Норман Наймарк (Стенфордський університет) представив Голодомор як геноцид, посилаючись на працю й погляди Рафаеля Лемкіна, який ввів в обіг термін «геноцид». Він порушив низку ключових питань, що стосуються голоду: Голодомор – як приклад студії про комуністичний і сталінський геноциди; Голодомор – як приклад використання їжі як зброї; проблематичність «визна-

чення геноциду винятково на основі етнічних і національних ознак» та важливе питання наміру, яке можна застосувати на підставі фактів, «навіть якщо пов'язаність керівної верхівки неможливо встановити». Дискусіоніст Дуглас Ірвін (Ратгерський університет) побачив іронію в тому, що, хоча концептуалізація ідеї геноциду Лемкіна впливала з його ознайомлення з національною політикою СРСР та голоду в Україні, дискурс Голодомору був великою мірою маргіналізований внаслідок зусиль Радянського Союзу «стерти» свої злочини перед формальним визнанням.

Другий день конференції розпочався з виступу Ольги Андріївської (Трентський університет), яка представила широкий огляд Голодомору в контексті української історії. Вона закликала дослідити свідчення людей, які постраждали від цієї трагедії, залучивши, зокрема, крайову й соціальну історію. Дискусіоніст Сергій Плохій погодився з д-ром Андріївською, що Голодомор спричинив епохальну зміну в українській історії внаслідок знищення селянства як соціальної групи.

Станіслав Кульчицький (Національна академія наук України) розпочав останню сесію (про Голодомор і комунізм) з аналізу окремих досліджень про голод в Україні і питання геноциду та детальніше зупинився над тим, як голод у різних частинах СРСР став в Україні Голодомором. У своїх коментарях дискусіоніст Людмила Гриневич (Національна академія наук України) підняла питання колоніального статусу України в Радянському Союзі, вказу-

ючи на роль України в радянській економіці як житниці, та заявила, що дослідження на цю тему допоможуть зрозуміти цей важливий аспект голоду.

Після сесійної частини Роман Сербин (Квебекський університет, Канада) виступив із доповіддю про голод як частину ширшого геноцидного наступу на український народ, цитуючи Лемкіна: «Такими були головні кроки систематичного нищення української нації, її поступового поглинання новою радянською нацією. Варто зазначити, що спроби цілковитого знищення українців, як-от німці чинили з євреями, не було. І тим не менше, якщо радянська програма досягне успіху, якщо інтелігенцію, священиків і селян вдасться ліквідувати, Україна загине так само, наче було б убито усіх без винятку українців, бо вона втратить ту частину народу, що зберігала і розвивала її культуру, вірування, об'єднавчі ідеї, які прокладали їй шлях і давали їй душу, тобто зробили її нацією, а не просто населенням».

Після його виступу слово взяв президент Конгресу українців Канади Павло Грод, який розповів про відданість і активність доповідача у вивченні Голодомору в Канаді, а Франк Сисин вручив професору Сербину почесну нагороду – міні-копію пам'ятника, що стоїть біля входу до музею Голодомору в Києві – за заслуги в його діяльності.

Науково-освітній центр з вивчення Голодомору заснований у січні 2013 року завдяки Фондації ім. родини Темертеїв.

Прес-служба КІУС
Едмонтон, Канада

ВІДДАЙТЕ ХЛІБ ЩОДЕННИЙ...

20 жовтня в Українському музеї в Нью-Йорку відкриваються дві виставки, присвячені 80-й річниці Голодомору-геноциду в Україні.

«Віддайте хліб щоденний... Голодомор: тоталітарне вирішення» – велика документальна експозиція, яка складається з фотографій, офіційних документів, урядових звітів, свідчень учасників подій та інших архівних матеріалів й розкриває всі сторони цієї жакливої трагедії. «Вічна пам'ять» – це збірка творів Лідії Боднар-Балагутрак, професорки Школи мистецтва Глассела у Г'юстонському музеї образотворчого мистецтва (штат Техас), де Голодомор та інші трагічні сторінки історії України передано очима мисткині. Народжена в Америці (Клівленд, штат Огайо) в родині українців, що змушені були залишити Батьківщину під час Другої світової війни, мисткиня вчилася в рідних любити й цінувати свою культурну й духовну спадщину. За словами мистецтвознавця Ольги Червоник, «Боднар-Балагутрак майстерно поєднує класичні теми, християнську іконографію, народні мотиви, архівні світліни та різноманітні побутові предмети для створення складної картини людських страждань і звитяги. Вона часто вплітає у свої роботи пожовклі фотографії та газетні вирізки – документальні свідчення подій і злочинів минулого... Поєднуючи сюжети народних ікон і копії реальних фотографій жертв Голодомору, привертає нашу увагу до мільйонів мучеників, які загинули мучинецькою смертю під час геноциду, спрямованого радянською владою проти українського народу. Наприклад, у циклі «Інші ікони» вона використовує ви-

Одна з робіт циклу «Інші ікони» Лідії Боднар-Балагутрак, представленого на виставці «Вічна пам'ять»

шивки, різьблені дерев'яні рами картин та інший етнографічний матеріал, зібраний в українських селах. Колись ці артефакти належали українським селянам. Сьогодні вони – свідки національної трагедії, що надають роботам Боднар-Балагутрак особистого виміру... Наче археолог і дослідник архівів, мисткиня просіює минуле України крізь сито своїх картин, щоб знайти для нас свідчення загибелі й відродження, руйнації і злетів творчості, і виставляє їх на поверхню».

Програма першого дня виставок розпочнеться о 2-й годині по полудні, її відкриють запрошені Лідія Боднар-Балагутрак та професор Пенсильванського Кінгз-Коледжу Рей Гамаш, який представить свою книжку Gareth Jones: Eyewitness to the Holodomor («Гарет Джоунс: очевидець Голодомору»), яка вийшла друком цього року у видавництві Welsh Academic Press.

Обидві виставки триватимуть до 29 грудня нинішнього року

Прес-служба
Українського музею
в Нью-Йорку

ГЕНОЦИД: ОДИНИЦІ ВИМІРУ

5-6 листопада більш як півсотні визначних науковців з усього світу зберуться в Нью-Йорку, щоб представити свої дослідження на конференції «Вимірюючи Голодомор».

Ця спеціальна серія українських історичних зустрічей під головуванням Зеновії та Георгія Юрківих відбуватиметься в Принстонському клубі Нью-Йорка. Хоча ця конференція наукова й участь у її головних засіданнях можлива лише за запрошенням, наприкінці кожного робочого дня форуму передбачено програму, відкриту для широкого кола громадян, під час якої відбуватимуться дискусії й обговорення широкого спектру цієї жакливої трагедії, яка спіткала українців 80 років тому.

5 листопада, у вівторок, о 6:30 годині вечора в Українському музеї в Нью-Йорку розпочнеться вечір «На честь

піонерів дослідження Голодомору», який включатиме виступи кількох доповідачів. 6 листопада урочистості з нагоди 80-ліття цієї трагічної події відбуватимуться в Українському Інституті Америки, в яких візьмуть участь провідні науковці, дослідники, експерти, а також свідки, які пережили Голодомор. Запрошуємо українську громадськість до активної участі.

Прес-служба УККА

РЕЗОНАНС

Дорогі читачі! Стаття «Наша совість і гроші Фірташа», видрукована в «НГ» в №40 за 10 жовтня, схолихнула всю нашу громаду. Ми отримали море листів і шквал телефонних дзвінків від небайдужих людей, яким ця тема болять. Одні з них вважають, що гроші олігарха Фірташа, які він украв у народу, можна використовувати на будівництво меморіалу жертвам Голодомору-Геноциду 1932-1933 років, бо такі самі гроші, мовляв, використовувалися на добротні цілі, пожертвуванні рокфеллерами, морганіями, вандербільтами, і в Америці. Інші ж дивуються, як взагалі можна сперечатися докола такої теми. Адже тут все очевидно: на святу справу вшанування пам'яті жертв страхотливого Голодомору не можна брати ані копійки з брудних рук олігархів. «Нова газета» надає свої шпальти для оприлюднення цих думок і продовжить друкувати відгуки в своїх наступних випусках, оскільки їх дуже багато. Ми щиро вдячні всім, хто відгукнувся на цю публікацію, й запрошуємо наших читачів до продовження дискусії.

* * *

Щойно приїхала з України. Столиця, поїздка на Полтавщину в складі групи письменників, митців, журналістів шевченківськими місцями на Черкащині (Моринці, колишня Кирилівка, Корсунський музей-заповідник...). Якщо чесно, набралася деякого позитиву. Перш за все, люди. Наші люди, які не заради слави, а по-чорному, надзусиллями та всупереч «лінії партії» намагаються в провінції та й у «шпаринках» рідного міста зберегти українську Україну...

Але скільки болю завдали побачене та почуте зблизкою або в теленовинах «5-го каналу»! Жах! По дорозі на батьківщину Тараса Шевченка зіщулюєшся від споглядання зарослих бур'яном ланів, покинутих тваринницьких ферм, занедбаних розбитих доріг.

У Києві повсюдно лікарні, поліклініки, всі бюджетні установи,

включно з колись розкішним будинком Спілки письменників, страхотливо обшарпані, з розтрощеними інтер'єрами та вичовганою підлогою. Без ремонту всі останні 20 років, і ніхто їх не збирається ремонтувати. А що буде ще через 10-20 років? Туди не можна буде зайти.

Закриваються дитячі садки, українські школи. У газетних кіосках у Києві патріотичні українські тижневики «День» та «Дзеркало тижня» продаються «з-під поли». «Так велів шеф», — каже мені продавщиця. Зрозуміло, щоб менше людей читало правду...

У Києві з відома керівника держави, який «раптово», «чудодійно» став «євроінтегратором №1» нелегітимна київська влада (ліміт її повноважень закінчився ще в червні цього року) незаконними рішеннями більшості від пануючої партії продовжує продавати київську землю, вирубувати сквери — зелені островці та забудовувати їх потворними «свічками»-багатоповерхівками. Авжеж, на продаж. Приклад: на Печерську, у дворі будинку, де мешкав В'ячеслав Чорновіл та знаходиться єдина в Україні знаменита студія звукозапису (це вона створила неоціненний фонд української музичної культури останнього століття), знесли одну із двох її будівель і «встромили» три «свічки», які пнуться вгору, закриваючи сонце навколишнім житловим будинкам. Аякже: ми товстосуми, олігархи, можемо все — навіть Сонце для людей затулити. А якщо знесуть і саму студію (про що вже мовиться), буде ще четверта багатоповерхівка.

Пам'ятник замордованим сталінським штучним голодом у м. Павлодарі (Казахстан)

Боже мій! Показали на ТБ дитинчатко, яке озвіріло батьки майже згноїли в закутку... Немає ніяких моральних гальм у доведених до відчаю людей. Україна перетворюється на чорну діру в центрі Європи, де мораль загнана під підмурки палаців розжирілих і знахабнених від безкарності олігархів та владомошців.

А скільки тих, які ледь живуть в злиднях на хлібі і воді! А пенсіонери! А вимираючі села! У Моринцях, у школі залишилась третина учнів (ледь за сто, а було за триста) за останні кілька років. Невдовзі зустрінемо тут лиш табличку: «Тут знаходилося село Моринці, де народився Т. Г. Шевченко».

На Донеччині шахтарі свідомо копають собі могили у горезвісних «копанках», видубуваючи вручну вугілля, відрами чи тачками піднімаючи його «на гору». Як в середньовіччі... А лідер фракції Партії регіонів у Верховній Раді Олександр Єфремов виступає із законопроектом ініціативою... узаконити копанки, щоб законно «підраховувати загиблих»...

Нині на нашій Батьківщині настав голодомор моралі, голодомор української культури, освіти та виховання підрастаючого покоління, голодомор людських цінностей, голодомор справедливості і права. А невдовзі і до справжнього фізичного голоду для деяких верств населення дійде. Скажете: врятує Європа. Але вона нас прийме лише з певним багажом цінностей, якими ми на сьогодні не володіємо, а влада лише декларує наміри, але нічого не робить.

Ось де неоране поле для ліквідації низки сучасних голодоморів нашими «рідними» українськими олігархами. Бо дай повернути народу лишень частку їхніх мільярдів, якими вони особисто володіють, скоріш неправдами, ніж правдами, заповучені за безцінь або

Пам'ятник жертвам Голодомору-Геноциду 1932-1933 років в Едмонтоні (Канада)

БОЛИТЬ!

Відгуки читачів «Нової газети» на статтю «Наша совість і гроші Фірташа»

В ній йдеться про те, що відомий в Україні мільярдер-монополіст Дмитро Фірташ пожертвував на спорудження меморіалу жертвам Голодомору-Геноциду у Вашингтоні 2,5 мільйона доларів. Очільники громади ейфорично, низькоуклібно прийняли цей дар (частинку вкрадених народних коштів). І автор статті, у якого десятки рідних з його роду померли в корчах від голоду в 1932-1933-х роках (він перераховує їхні імена, які занесені в Книгу пам'яті в музеї-меморіалі жертвам Голодомору в Києві), наголошує, що будувати саме такий святий пам'ятник на брудні гроші олігарха Фірташа — блюзнірство. Враховуючи не тільки національний, а ще й особистий біль автора, можна зрозуміти сплеск його емоцій. Гріховно, вважає автор, прийняти цей дар ще й тому, що пан Фірташ максимально наближений до влади, а ця влада в особі Януковича відмовилася у 2011 році визнати Голодомор 1932-1933 років Геноцидом.

І важко зрозуміти ейфорію з цього приводу пана Михайла Савківа — голови Крайового комітету США з визнання Голодомору 1932-1933 років Геноцидом. Ось чому, як я розумію, Валентин Лабунський переводить цю подію та реакцію очільників нашої громади на цей «дар» у моральну площину, заговоривши про нашу совість.

Тому що повторюються в нашій історії — далекій і ближчій — ті ж самі «граблі»: варто нас заманити пряником, як наше добре, млісне українське серце тане, і ми готові безвідмовно перейти на бік «дари приносящого». Забуваючи при цьому і про заповіді Божі, і про принципи, і про совість, і про мораль. З цього наївного конформізму і народжується зрада. А далі починається той «дух руїни», про який писав Олег Ольжич.

Беззаперечно підтримую точку зору Валентина Лабунського, що цей пам'ятник мусять спонсорувати Українська держава, згідно з ухваленим у 2006 році рішенням. До слова: у листі Комітету США з визнання Голодомору 1932-1933 років Геноцидом сказано: «Це досягнення (будівництво меморіалу — авт.) було б неможливим без підтримки Президента України Віктора Януковича та співпраці всіх сторін, а особливо відомого українського підприємця Дмитра Фірташа». Так от, українська громада, від імені якої висловлено подяку, бажає знати: яку саме підтримку отримано від Президента Януковича, окрім його висловлювання в 2011 році про невизнання Голодомору Геноцидом? Може, це дозвіл (чи наказ) пану Фірташу дати на пам'ятник 2,5 мільйона доларів?

— головний редактор Валентин Лабунський).

Дмитро Фірташ – успішний підприємець-монополіст газового ринку, хімічної промисловості (випуск міндобригів) та в галузі видобутку й переробки титану. Звичайно, він зацікавлений у виході на європейський та американський ринки. Тому навіно думати, що пожертву внесено з моральних побуджень.

Користуючись нинішньою дискусією на шпальтах «НГ», доречно порушити ще одну тему. Що очікує наш народ від олігархів в Україні? Він чекає, що вони почнуть забирати свої кошти з офшорів та щедро витрачати їх на розбудову саме Української держави. Поки ж що таким навіть не пахне. І люди наші це знають. «Це не бізнес. Вони відібрали те, що набудували наші батьки, а тепер жирують на наші гроші», – це найпоширеніша характеристика олігархату в Україні.

Це дуже добре, що пан Фірташ – уродженець села Синьків Заліщицького району Тернопільської області – облаштував своє село, а в районному центрі Заліщики реконструював районну лікарню, обладнавши її сучасним медичним устаткуванням. Але з урахуванням накраденого це все крапля в морі, локальні вливання. Робить це він, аби відмити свою репутацію, як відмиває її Віктор Пінчук. Спочатку накрали, а тепер хочуть виглядати щедрими меценатами. А народу, економіці та культурі України потрібна підтримка мільярдами гривень, фінансове забезпечення програм національного рівня. І це по силах кожному з олігархів, статки яких сягають мільярдів не гривень, а доларів.

У нашій історії є багато прикладів істинно щедрого меценатства серед багатих українців (Семиренки, Терещенки, Галагани та ін.) Найяскравішою, найжестовнішою постаттю серед них є незаслужено забутий або малознаний сучасником господарник, справжній український патріот Євген Чикаленко (1981-1929 рр.). Автор нарисів про нього економіст та письменник Борис Кириченко у книзі, що незабаром вийде друком під назвою «Післязавтра починається вчора», назвав Євгена Чикаленка «провидцем та пробудником українства, знаменитим життєвою мудрістю і безкорисливістю».

Це він перетворив своє село Перешори на Одещині, де був його маєток, на зразкове у всій тодішній Російській імперії. Це він написав і видав українською мовою (тоді забороненою) накладом в півмільйона примірників книжку «Бесіди про сільське господарство», яка вчила селян та поміщиків правильно господарювати. На його гроші Львівське наукове товариство ім. Шевченка заснувало премію за краще історичне оповідання. Він профінансував видання у Львові чотири томного російсько-українського словника, переклад «Толкового словаря» В. Даля. На звернення професора

Грушевського перерахував 25 тисяч рублів на будівництво у Львові Академічного дому, в якому винаймали дешеве житло студенти університету й політехніки. Виплачував авторський гонорар за надруковані в журналі «Київська старовина» українські твори. Спільно з Смиренком і Леонтовичем фінансував ви-

Ось які думки розбудила в мені тривожна, болюча стаття Валентина Лабунського «Наша совість і гроші Фірташа». Думаю, що вона зачепила багатьох інших читачів-краян. Бо це всім болить. Нестерпно, до глибини душі.

**Лідія Корсун,
незалежний журналіст**

Вони волають до нас з побойбиччя, щоб ми пам'ятали. Меморіал жертвам Голодомору в Сумах

Монумент мільйонам загиблих голодною смертю українців на початку 30-х років ХХ століття в Житомирі

дання газет «Громадська думка» і «Рада». Це видавець Чикаленко 1907 року призначив М.Грушевського головним редактором, а С.Петлюру – секретарем редакції газети «Рада». Це підприємець і патріот Чикаленко вивів на політичну арену Б.Грінченка і В.Винниченка. Неабияку роль відіграв він і при обранні в березні 1917 року Центральної Ради України, її голови М. Грушевського та секретаря В. Винниченка.

Це Чикаленку належать відомі слова «Любити Україну до глибини своєї кишені». І він справді любив її до глибини своєї кишені, до останньої копійки. Сам же відійшов у вічність в бідності і жадливіх злиднях. Він не думав про себе, маючи мільйони, а думав насамперед про Україну. Чи маємо сьогодні серед олігархату бодай трохи наближену до цього мецената постать? Ні, бо вони, на відміну від Чикаленка, дбають не про Україну, а про власні статки і власний комфорт. Адають іноді крихти, аби, повторюю, відмити свою репутацію.

Сьогодні у колись взірцевому селі Перешори (Котовський район на Одещині) залишилося 22 мешканці та один школяр... Оце був би вчинок, якби підприємець Дмитро Фірташ взявся за програму порятунку українських сіл! Або за порятунок української книги, українського кіно, українського театру... Можна пропонувати й далі.

Настав час, коли українці можуть не просити, не стояти з протягнутою рукою та принизливо кланятися доземно при найменшому дарунку, а з гідністю вимагати. Бо в руках сьогоднішніх українських мільйонерів мільярдерів украдене народне багатство. Тому ми всі маємо моральне право вимагати.

* * *

Лист пані О.Кузишин на її прохання подаємо без змін, із збереженням стилістики та орфографії авторки.

Шановний Пане Редакторе! Прочитавши останні два числа «Нової Газети» (3 і 10 жовтня, 2013), у зв'язку з княжим даром Дмитра Фірташа на будову Пам'ятника Жертвам Голодомору у Вашингтоні, автор статей (редактор Лабунський) висловлює своє обурення, що комітет будови пам'ятника прийняв цю жертву і публічно подякував жертводавцеві.

Це не перший раз, що Дмитро Фірташ подарував поважну суму на корисну ціль, як напр. на будову Колегіуму в Українському Католицькому Університеті у Львові (2012 р.) і, на мою думку, Дмитро Фірташ заслуговує на велике признание і подяку, бо з його датку скористає дуже важна установа, яка виховує майбутніх повноцінних і корисних громадян України.

Якщо людина хоче зробити добро, чи для УКУ чи для вшанування пам'яті тих, які загинули в Голодоморі, чи це є по християнськи відкидати його бажання зробити це добро? Якщо з його датку скористає наша молодь, а у Вашингтоні увіковічниться меморіал загиблим, на мою думку, ми як християни повинні дати змогу кожному хто хоче зробити добро.

З нагоди гарячих дискусій в нашій пресі після жертви Дмитра Фірташа на УКУ, др. Адріан Слизовський у своїй статті в Ukrainian Weekly, 7/10/11, навів дуже переконливі факти з історії Америки, про родини Astor, Carnegie, Vanderbilt, Mellon, Rockefeller і Morgan, які в 19-му столітті різними спосо-

бами доробилися багатства, але пізніше вклали мільйони доларів в школи, університети, різні гуманітарні цілі і це мало великий і дуже позитивний вплив на виховання наступних поколінь. Він згадував, що їх тоді називали «robber barons», але Америка їх не відкинула, а скористала з їхніх жертв і ці жертви дали

дуже позитивні наслідки. Такої самої думки є др. Андрій Сороковський, який написав подібну статтю в цьому самому числі.

Якщо за прикладом Дмитра Фірташа підуть інші заможні особи в Україні, чи ми маємо відкидати їхні добрі інтенції? Кожна людина може змінитися і виявити бажання допомогти своїй громаді чи країні і бути прикладом для інших.

На мою думку, Україна тепер переходить подібний період як Америка в 20-му столітті. Щораз більше олігархів відчуває потребу жертвувати на школи, шпиталі та інші установи, залишаючи по собі добре ім'я, на користь і позитивний розвиток нової демократичної держави.

**Оксана Кузишин
м.Фордс,
штат Нью-Джерсі**

* * *

Шановна редакціє!

Чи можна прирівняти особистість Дмитра Фірташа до Робін Гуда та Олексі Довбуша? Я особисто думаю, що так. Хоч Ви, шановний редакторе, пишете «бо брудні й криваві гроші у такій святій справі використовувати категорично не можна», але за великим рахунком всі гроші брудні. Наприклад, скільки їх відмивають вищі церковні душпастирі всіх віросповідань? Так, ті гроші, про які Ви говорите, брудні, але чи криваві? Я поки що не бачив ніде в пресі інформації про причетність Фірташа до вбивства або навіть про підозри таких злочинів з його боку. Якщо гроші вкрадені у тих, хто вкрив, то здається мені, що вже не такі вони й брудні.

Читаючи описаний Вами життєпис пана Фірташа, дізнався, що в нього немає вищої освіти та що він спромігся

заробити в Україні тільки сто тисяч доларів, а решту – у Москві. Відомо, що після розвалу Союзу велась жадливі війни між «донецькими, днепропетровськими та закарпатськими» олігархічними кланами. Там кров лилась рікою, але ім'я Фірташа виринуло вже аж за часів президентства Ющенка.

Так, правда, що Україною керують олігархи, і в деяких з них немає ані краплі української крові, але саме тепер не найкращий час ятрити старі рани, коли уряд України найбільше наблизився до вступу у Євросоюз. Та й чи не олігархи якраз найбільше тому сприяють?!

Хто зробив ті ж США такою багатою та могутньою державою?! Ким були рокфеллери, астори, кеннеді?! Це ж вони створили та побудували різні фундації, університети, найкращі лікарні, музеї, старечі будинки. Вони, а не робочі профспілки дали працю мільйонам робітників. Чи всі їхні гроші були чистими?!

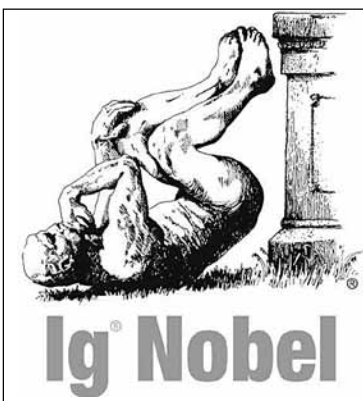
У Святому Письмі можна прочитати про Св. Апостола Павла, який спочатку переслідував християн, а потім змінився та став ревним послідовником Христа. І якщо Ви ходите до церкви, то повинні знати, що всі читання написав апостол Павло.

Я дуже розумію емоції тих людей, чії родини загинули під час Голодомору. Так, це правда. Саме тому хотів би зацентрувати Вашу увагу на останньому розділі, де Ви пишете, що «Чомусь так склалося, що справою спорудження меморіалу у Вашингтоні зайнялись виключно люди, рідні та близькі яких не зазнали Голодомору». Шановний редакторе, це якраз ті небайдужі люди, батьки яких під час Голодомору збирали гуманітарну допомогу братам із-за Збруча, але Сталін не дозволив її прийняти, це ті люди, які звертались до своїх національних урядів з петиціями про порятунок українців. Це ті люди, які зберегли свою любов до рідної землі, які збудували тут церкви, народні доми, виховали молоде покоління у молодіжних організаціях СУМ та ПЛАСТ, створили кредитові кооперативи, музеї та зберегли рідну українську мову й культуру. До участі у спорудженні меморіалу були запрошені всі представники діаспори, а приєднались до заклику тільки небайдужі.

Ми повинні бути вдячні добродійцям та фундаторам, які добре діло творять. Таким, наприклад, як пан Фірташ. Тому вдаримось у груди і скажімо: «І прости нам гріхи наші, як і ми прощаємо боржникам нашим». А також всі ми, грішні, прийдімо 23 листопада до собору Св. Патрика у Нью-Йорку та разом з нашими владиками та священниками помолімся за душі тих, які загинули на початку 30-х років минулого століття страхливою смертю під час Голодомору.

**Володимир Козіцький
Йонкерс,
штат Нью-Йорк**

ПЛАНЕТА ЗЕМЛЯ

Коли світ, затамувавши подих, стежив за Нобелівським тижнем, під час якого називалися лауреати найпрестижнішої премії світу в галузі фізики, хімії, медицини, економіки, а також в літературі й борцям за мир, у Гарварді вручали антипремію за досягнення, які спочатку викликають сміх, а потім – роздуми. Це так звана Ig Nobel Prize – пародія на Нобелівську премію. Назва премії походить від англійського слова ignoble, тобто негідний. Українською її також іноді називають Анти-нобелівською або Шнобелівською. Десять Ігнобелівських премій вручаються на початку жовтня, тобто в той самий час, коли називаються лауреати справжньої Нобелівської премії. Премія заснована Марком Абрагамсом і гумористичним журналом «Аннали неімовірних досліджень» («Annals of Improbable Research»).

Цьогоріч Шнобелівську премію вручали в театрі Сандерса Гарвардського університету. Там відбулася XXIII Шнобелівська церемонія. Як звичайно, серед досліджень, котрі змушують спочатку сміятися, а потім – задуматися, були теоретичні, науково-практичні й навіть політичні.

Офіційна вступна промова була рекордно короткою й складалася всього з двох слів: «Welcome! Welcome!» Цього разу лаконічність стала основою ідеєю видовища. На виступи відводилося не більше хвилини, а тих, хто просторікував довше, підганяла восьмирічна дівчинка, яка починала гучно заявляти, що їй нудно.

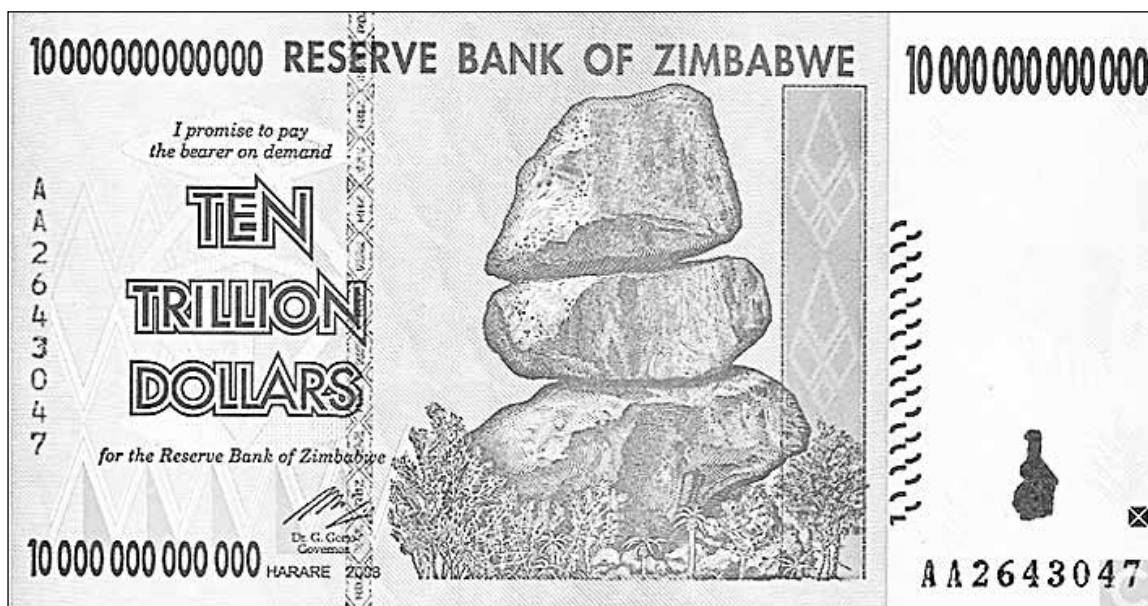
Під час шоу оригінальним способом зробили натяк на справу технічного асистента Агентства національної безпеки (NSA) Едварда Сноудена. Серед присутніх у залі й за спиною промовців час від часу з'являвся чоловік, на капелюсі якого було написано: «@IG_NSA». Іноді він раптом починав протягувати телефонні шнури.

Приз за найбільш «анти-нобелівську» працю в галузі психології отримав колектив, який очолює професор Бред Бушман з університету штату Огайо. П'ятеро дипломованих психологів під його керівництвом шляхом тривалих і напружених досліджень встановили, що люди, які вважають

себе п'яними, водночас відчують власну підвищену прихильність.

Деякі праці нагадували розумовий експеримент, хоча за ними стоять серйозні розрахунки. Росіянин Юрій Іваненко разом з колегами з Італії, Великої Британії, Швейцарії та Франції зробив несподіваний висновок. Виявляється, багато людей змогли б триматися на водній поверхні ставка довше, якби гравітація була меншою. Наприклад, такою, як на Місяці.

Інші дослідження лауреатів Шнобелівських премій-2013 були розраховані виключно на практичне застосування. Серед них електромеханічна система для нейтралізації ви-

Усі переможці дістали по 10 трильйонів зimbabweйських доларів однією купюрою (банкноти справжні)

ШНОБЕЛІВСЬКІ ПРЕМІЇ-2013

Політичний приз (антипод Нобелівської премії миру) отримав президент Білорусії Олександр Лукашенко, який оголосив мовчазні публічні аплодисменти... злочином

Дослідники з Японії та Китаю серйозно вивчали вплив оперної музики на післяопераційну реабілітацію... мишей

Премію за відкриття в галузі теорії ймовірності цього року присуджено міжнародному колективу вчених з Великої Британії, Голландії й Канади

крадачів літаків, здатна скинути їх з парашутом й передати до рук поліції. Інженерну премію за цей винахід було вручено померлому італійцю Густану Піццо. Відповідний патент він отримав ще в 1974 році, але ідея так і не була реалізована.

Премію за відкриття в галузі теорії ймовірності цього року присуджено міжнародному колективу вчених. Група дослідників з Великої Британії, Голландії й Канади з'ясувала, що чим довше корова лежить, тим вища ймовірність її підйому в наступний момент. Однак зворотнє твердження помилкове. Виходячи тільки з даних, скільки корова вже простояла, неможливо вирахувати, коли вона ляже.

На церемонії було представлено навіть такі неймовірні комбінації, як біологія й астрономія. Численний колектив учених різних фахів зі Швеції, Австралії, Південної Африки та Німеччини з'ясував під час експериментальних спостережень, що жуки-гноярі використовують... Чумацький шлях як орієнтир.

Премію в галузі хімії було вручено японському колективу дослідників, які з'ясували особливості слізогінної дії цибулі. На думку авторів цієї епохальної праці, під час розрізання цибулини відбувається реакція утворення так званих ірритантів, які каталізуються ферментами-ліазами. Подальша праця над цим проек-

том допоможе вивести сорт цибулі, яка не викликати сліз.

Американці Браян Крендел та Пітер Стал вивчали здатність шлунково-кишечного тракту людини переварювати дрібних ссавців. Вони стерилизували мертвих землерийок паром, проковтували їх цілими, не пережовуючи, а потім оцінювали непережовані залишки тваринки в своїх екскрементах. За цю самовіддану й жертвну працю їм було вручено премію з археології, оскільки працю «Вплив переварювальної системи людини на кісткя дрібних ссавців» було опубліковано чомусь саме в археологічному журналі.

До дивацтв європейських учених світ давно звик, але їхні азійські колеги не мають наміру поступитися пальмою першості навіть на Шнобелівській церемонії. Масатеру Ушіяма, Ганчжоу Джин, Чжан Ці та інші дослідники з Японії та Китаю серйозно вивчали вплив оперної музики на післяопераційну реабілітацію... мишей. Було встановлено, що регулярне прослуховування «Травіати» Верді підвищує тривалість життя мишей з донорським серцем на 20 днів в порівнянні з контрольною групою, яка жодної класики не слухала.

Політичний приз (антипод Нобелівської премії миру) отримав президент Білорусії Олександр Лукашенко, який оголосив у 2011 році мовчазні публічні аплодисменти... злочином. Відразу після його ухвалення міліція порушила принцип відсутності в законі зворотньої сили й заарештувала кілька опозиціонерів. Серед них опинився й однорукий чоловік, який плескати в долоні фізично не міг.

Усі переможці дістали по 10 трильйонів зimbabweйських доларів однією купюрою (банкноти справжні) та інші не-тривіальні призи. Серед них коробка на екстрений випадок. В ній під шклом лежав молоток, яким і пропонувалося розбити це скло, щоб дістати золоток, яким треба розбити це скло.

Як завжди, на Шнобелівській церемонії були присутні справжні Нобелівські лауреати. Вони хапалися за животи, коли оприлюднювали наукові «досягнення» їхніх колег. Особливо смішно було, коли американці Б.Крендел та П.Стал з розумним виглядом обличчя розповідали про здатність шлунково-кишечного тракту людини переварювати дрібних ссавців.

Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»

Дзеркало

ЖОВТНЕВИЙ СОНЕТ

Розплелись, розсипались, розпалились,
Наче коси, ці жовтневі дні.
Ми з тобою ще не накупались,
А вже грає осінь у вікні.
Віднесла вода ласкаві зорі,
Що все літо кликали в ріку.
З птицями на білій крутогорі
Горобину пробуєм гірку.
Може б, нам полинути у вирій –
За літами молодості вслід.
Чом же крила в позолоті щирій
Важко піднімати на політ?
Я тобі зимові дні сріблясті
Заплету в сивіючу косу;
Тільки зорі, викупані в щасті,
З моря я назад не принесу...

Дмитро Павличко

ДОВКОЛА СВІТУ

НАЙПРОВІНЦІЙНІША СТОЛИЦЯ ЄВРОПИ

З Братиславою краще знайомитися проїздом, радили нам приятелі, які вже об'їздили пів Європи. Ми так і зробили, але не проїздом, а доїздом. З Відня.

Не впевнені чи є подібні аналогі в світі, але в Європі точно більше немає такої столиці, з якої можна було б їздити трамваем на роботу в сусідню державу. До 1936 року із Братислави до Відня такі їздили – міським трамваем.

Сьогодні на зміну трамваю прийшли автобуси й електрички – близько й недорого: 40 хвилин, 14 євро в два боки. До найближчого ж австрійського містечка Гайнбург з центру словацької столиці – взагалі хвилин 15, а братиславська вулиця Копчанська переходить у вулицю Пресбургерштрассе сусіднього австрійського села Кітзеє. Словом, «Австрія – це передмістя Братислави», люблять жартувати словаки, неодмінно додаючи, «й потрібно ще розібратися, хто є більша провінція – вони чи ми...»

Можна мешкати в Братиславі, а працювати в Австрії. А можна, навпаки: працювати в Братиславі, а мешкати – в австрійському містечку. Саме так і роблять чимало словаків, бо в Братиславі ціни на житло столичні, а в тому ж Гайнбургу – провінційні. Отже, продавши помешкання в Братиславі, можна за ці ж гроші в австрійському містечку, що на протилежному березі Дунаю, купити розкішний будинок.

Їдучи поїздом з Відня до Братислави, вчитувалися в туристичні путівники, які навперей констатували: «перлина на Дунаї», «королівська столиця», «найцентральніша столиця в самому центрі Європи» – лише 16 кілометрів відділяють її від австрійського кордону, 50 кілометрів – від Відня, 160 кілометрів – від Будапешта.

Парадоксально, але «провінційність» словацької столиці до сьогодні залишається однією з головних тем «дискусій». Тому, хто не розуміє, словаки пояснюють геополітично, що йдеться, мовляв, про провінційність не ментальну і не культурну, а лише географічну: для половини словаків з-поза столиці Братислава розташована дуже далеко, географічно далі, ніж Краків, Будапешт чи Відень.

Наша довідка: Братислава (до 1919 р. - Прешпорк, нім. - Пресбург, угор. - Пожонь) – місто в центрі Східної Європи, столиця незалежної Словацької Республіки, політичний, економічний і культурний центр країни, протягом 1536-1784 років – столиця Угорського королівства. Розташоване по обидва береги Дунаю в передгір'ї Малих Карпат. Єдина столиця світу, яка безпосередньо межує з двома іншими державами – Австрією та Угорщиною.

Площа міста – 368 кв. кілометрів. Населення – 460 тисяч осіб, з яких 91,4 відсотка становлять словаки, 3,8% – угорці, 1,9% – чехи, 0,3% – німці, 0,2% – моровани, 0,1% – українці, 0,1% – русини. 56,7 % сповідують римо-католицьку віру, 6% – протестанти, 0,7% – греко-католики, 0,4% – православні, 34% не вважають себе віруючими або не належать до жодної конфесії.

Найбільш відомі історичні пам'ятки: Братиславська фортеця, Грасалковичев палац, Словацький національний театр, Храм святого Мартіна, Михальська брама.

Старе місто – найулюбленіше місце братиславців та туристів

Пригадувалося, з яким легшенням ще в 1992 році Чехія відтінула від себе Словаччину, немов додатковий вагон, й це роз'єднання історички назвали «оксамитовим розлученням», ставлячи потім в приклад іншим постсоціалістичним країнам. Для переговорів було вибрано нейтральну територію поза Прагою і Братиславою – місто Брно, а в ньому віллу Тугендгат – унікальну пам'ятку архітектури. Саме там у складних і довгих переговорах шукали спільної мови Вацлав Клаус і Володимир Мечіар. Однак до компромісу не дійшло. Масла до вогню підлила Словацька народна Рада – парламент Словаччини, який 17 липня 1992

року схвалив Декларацію про державний суверенітет країни. Остання хвилина 31 грудня 1992 року закінчила відлік часу в історії Чехословаччини, з боєм годинника опівночі на 1 січня 1993 року на карті Європи з'явилися дві нові держави – Чеська Республіка і Словацька Республіка.

І світ із зацікавленням дивився на «провінційну й невиразну» Словаччину, ворожачи, немов на кавовій гушці: виживе чи не виживе, вистіть чи попроситься назад у чеські обійми. Не попросилася. Вона звикла жити й балансувати між двох світів. Її історія починається більш як дві тисячі років тому: вже тоді у геополітично вигідному, як сказали

б сьогодні, стратегічному місці, де Мали Карпати підходять до Дунаю, були кельтські поселення та римські прикордонні укріплення, й територія нинішньої Братислави перетворилася на пограниччя між Північчю та Півднем. Слов'яни прийшли сюди зі Сходу лише в V-VI століттях. Пізніше, вже в середині століття XX, Братиславі знову випаде прийняти на себе тягар прикордонного міста, що лежить між Заходом і Сходом, оскільки саме на її територію «спадатиме» сумнозвісна «залізна завіса», відділяючи соціалістичну Чехословаччину від капіталістичної Австрії.

Словаччина плекала свої державницькі надії й амбіції упро-

довж століть. Назва Братислава з'явилася у 1919 році, разом із появою на політичній мапі Європи Чехословаччини. У середньовіччі місто, що мало угорську назву Пожонь, кількості років (з 1536-го до 1830-го) було столицею Угорського королівства, а за часів «бабці Австрії» називалося Пресбург або на словацький лад – Прешпорк. Востаннє доля усміхнулася в роки Другої світової війни – державність словакам дарував Адольф Гітлер.

Отже, до столичної ролі Братиславі не звикати. Саме тут коронували угорських королів, про що нагадує величний катедральний собор Святого Мартіна в центрі міста. Виходячи з храму, звернули увагу на «золоті корони», якими мічена тамтешня бруківка. З'ясувалося, що це Королівський шлях – дорога, якою в старі часи простували королі зі своїм почтом. Той вельможний шлях розпочинається від готичного собору Святого Мартіна, який протягом трьох століть був свідком коронацій – 11 угорських королів і 8 їхніх дружин.

Звернувши в «антикварну» вузьку вуличку Капітулску, помітили шпильасту готичну вежу костелу ордену Святої Клари. Далі «королівська корона» поминала нас через Препощтскей, Вентурскей, Седлярскей і вивела прями́сно на головний майдан – Главне наместе, через історію якого можна простежити всю історію міста, а то й країни: в роки соціалізму (1948-1989) вона називалася Площею 4 квітня (Namestie 4 apríla), тому що 4 квітня 1945 року Червона армія визволила Братиславу від фашизму, протягом 1939-1945-х років – площею Гітлера, в 1914-му – площею Франца Йосифа, в 1879-му – Гауптплац, а в 1373-му – Форум... Різні господарі використовували її по-своєму: проголошували укази, страчували закоротників, вітали короля та його підданих, ярмаркували...

Братиславський Град

Президентський палац на Годжовій площі

Міська ратуша

Модерні скульптури в Братиславі можна зустріти чи не на кожній вулиці й навіть під ногами

Посередині братиславського ринку стоїть фонтан зі статуєю цесаря Максиміліана II Габсбурзького. Під час його коронації в місті спалахнула пожежа, яку не було чим загасити. Братиславці розповідають, що саме тому, аби подібного більше не повторилося, кілька років пізніше на площі поставили фонтан, один із перших у Європі.

Головні мужі міста з величезними почестями зустрічали й вітали короля перед Старою Ратушею, а він продовжував свій шлях через площу Францисканців до Францисканського костелу, де посвячував аристократів у лицарі Золотої Шпори. Через вулицю Білу можна потрапити на Михальську – братиславський «Андріївський узвіз». Однією з найважливіших пам'яток архітектури на Михальській є Королівський палац, побудований у 1756 році для потреб Угорської королівської палати.

У кінці цієї вулиці знаходиться Михальська брана XIV століття, яка були частиною міського укріплення. Це єдині збережені ворота зі сторожовою вежею заввишки 51 метр. Тут же знаходиться найвузжчий будинок у всьому місті – така собі «братиславська праска» шириною 1,6 метра.

Братислава – місто невелике (півмільйона мешканців), затишне, «домашнє». Особливо відчутна ця «домашність» у Старому місті, переповненому кав'ярнями, пиварнями, рестораниками... Коли словаки кажуть, що в нашого міста є скромна вишуканість, дорожка за найяскравіший блиск, то мають на увазі, очевидно, насамперед саме це. Пиво словаки п'ють здебільшого чеське – зате чехи п'ють їхнє вино. Особливо популярне «Аліберне». «Як-як?» – перепитали ми, смакуючи в одному дегустаційному залі, захованому на три поверхи нижче рівня моря в глибокому кам'яному підземеллі, терпкувате холодне вино кольору бургунді. «Аліберне», – захоплено повторили власники пивниці й розшифрували: цей червоний сорт винограду вивели в 1960-ті роки в Україні, під Одесою, схрестивши «Каберне-Совіньон» і «Алікант-Буше», вийшов унікальний винний букет. З того моменту ми почали приглядатися до доквілля прискіпливіше й помітили, що столична Братислава буквально оповита, помережена виноградниками, яким тут доволі затишно: поруч хребет Малих Карпат, трохи далі Татри, які надійно захищають долину від холодних вітрів узимку й суховіїв влітку.

Перетинаючись то тут то там з корінними словаками й спілкуючись українською, не відчували жодного дискомфорту – порозумітися зі словаками легше, ніж з чехами чи навіть поляками, бо словацька мова належить до найбільш наближеної до нашої зі всіх мов слов'янської групи. Але нас попередили, що можна потрапити в халепу, наприклад, почувши «ужасна воня», не спішіть звинувачувати словаків у нечестності, бо по-їхньому це

«прекрасний запах», а «черстві» хліб потрібно розуміти також на-впаки – «свіжий хліб»...

Над Дунаєм височіє пагорб-скеля, на якому велично стоїть Град-замок. У 1811 році старий Град дощенту згорів, а теперішній спорудили вже у 50-х роках минулого століття. Нещодавно Град пофарбували набіло, а перед ним встановили кінну скульптуру Светоплука – короля стародавніх словаків. Братиславський Град пам'ятає дуже багато. Його історія сягає сивої давнини, коли люди, що жили в старому місті над річкою, контролювали дунайський брід. Пізніше, в місці великоморавського поселення, виник середньовічний замок, який поступово змінював своє обличчя внаслідок віань часу й численних реконструкцій. Велика пожежа 1811 року зупинила його розвиток на багато літ. Замок відбудували лише після Другої світової війни, а точну реконструкцію виконали в 1953-му.

Парадоксально, але велика поразка угорського війська в битві під Могачом у 1526 році стала для Братислави перемогою. Турецька окупація Буди й Пешту, Отригома та Белграду спричинила необхідність переведення столиці Угорщини в більш безпечне місце. Вибрали Братиславу, яка завдяки своєму тривалому столичному статусу збагатилася численними королівськими палацами, храмами та кам'яницями. У «золоті часи», коли на угорському троні панувала Марія Терезія, столична Братислава особливо збагатилася прекрасними палацами. Їх будували поза стінами тодішнього міста, на широких вільних площах, придатних для розкішних припалацових парків.

Одним із найвідоміших є нинішній Президентський палац на Годжовій площі. Цю будівлю створили в 1760 році в стилі рококо для князя Антона Грасальковича, який виконував численні державні функції. Сьогодні палац служить резиденцією Президента Словацької Республіки.

Град привабливий не лише з огляду на свою архітектуру та історичні цінності – звідси, із замкового пагорба, відкривається мальовничий краєвид на розташоване нижче Старе місто, Дунай, унікальну конструкцію Нового моста з рестораном UFO – «літаючу тарілку», що обертається, й навіть австрійські терени.

І все-таки, Братислава, щоб позбутися комплексу провінціалки, пробує всіляко наслідувати своїх старших й молодших побратимів, прикрашаючи себе різноманітними скульптурами на кшталт Единбургу, де на кожній вулиці в старому місті стоїть фігура героя нації. Історія Братислави дещо інакша. А сьогоднішня – й поготів. Є тут пам'ятник парадці, який полює на черговий «гарячий кадр» з життя братиславських зірок та еліти. На Главному наместі (Головній площі) спирається об лавку наполеонівський вояк (дехто вбачає в ньому

самого Наполеона), який стоїть тут як нагадування про підписання Братиславського миру, укладеного після стратегічної битви під Аустерліцем (Славковом). Легенди ж розповідають, що цей наполеонівський вояк-парижанин просто закохався у чарівну словачку й вирішив залишитися в провінційній Братиславі назавжди...

Неподалік від культової кав'ярні стоїть увіковичений в бронзі Шене Ігнацій. Багато старших братиславців ще пам'ятають веселого елегантного пана у фрак та циліндрі, який гуляв містом з квітами та пакетом, прикупленим у кав'ярні. Власники кав'ярень радо запрошували його на каву та тістечко, даруючи йому на виході свої ласощі в фірмовому кав'ярняному пакеті – адже Ігнацій, що елегантно прогулювався містом з пакетом саме їхнього ресторану, був найкращою рекламою. «Гарний Ігнацій», так звучить його прізвисько в українському перекладі, дарував зустрінутим панянкам квіти й нерідко наспівував старі братиславські балади. Віднедавна конкуренцію за популярністю йому складає Чуміло – усміхнений робітник-чорнороб, який вилазить з каналізаційного люку й допитливо споглядає місто. Кожен турист, який побував бодай проїздом у Братиславі, неодмінно має сфотографуватися з ним на згадку. А ще кинути в каналізаційну яму копійку й погладити Чуміла по картузі – на щастя...

**Катерина Кіндрась
Валентин Лабунський**

Збираєтесь вирушити в подорож? Зверніться до Лесі Козіцької з подорожньої агенції Dunwoodie Travel Bureau - і вона поладить всі ваші проблеми з квитками, готелями, відвідинами знаменитих місць США та нашої планети.

Адреса:

125 Corporate Blvd, Suite 300,
Yonkers, NY 10701

Телефони:

**(914) 969-4200
(800) 550-4334**

E-mail:

alesia@dunwoodietravel.com

Життя без подорожей неймовірно нудне й нецікаве. Але вирушати в дорогу навмання не варто - побутові й дорожні проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку. Краще зверніться по допомогу до туристичної агенції New Tours, яка поладить всі проблеми і зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

Золота осінь!

Чудова нагода завітати до нас.

Нові Сертифікати (CD)*: на 2 років – 1.40%; 5 років – 2.15%

Ціни на нерухомість поки-що низькі. І наші відсотки також! Криза минає.
Купуйте нерухомість тепер, бо коли ціни зростуть, заробите на різниці!

При 20% першому внеску (Для вперше купуючих житло перший внесок становить 10%):

Незмінні ставки: на 10 років – 3.00%;

20 років – 3.75%; 30 років – 4.25%

Плаваючі ставки: на 30 років з періодом 3 роки – 2.625%;

5 років – 2.875%; 7 років – 3.375%

*Ставки виражають річний дохід у відсотках і можуть бути змінені без попередження

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900

Fax: 914-220-4090

1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900

Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087

Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498

Fax: 203-316-8246

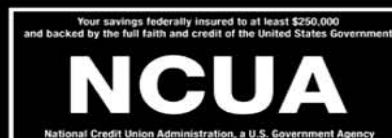
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805

Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

**SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION**

**САМОПОМІЧ (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка**

**PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700**

**BOTANY VILLAGE OFFICE
237 DAYTON AVE.
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620**

**Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com**

**Business
Loans from 4.50% APR***

Car Loans from 0.99% APR*

**Second Mortgage
Fixed from 3.00% APR*
up to \$150,000 No closing costs**

**Please contact our loan department
973-471-0700, ext. 17 or 20
* Rates are effective May 20, 2013 and are subject to change without notice.**

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia
UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

MEMBER 2 MEMBER

Membership Referral Program

Pick up the referral coupon at any USFCU location

\$25 For the Referring Member
and the New Member
when new member opens a prime share account

USFCU Benefits:

- Free Checking Account • Free Direct Deposit • Free Online Banking
- Mortgages & Car Loans • Shared Branching at over 5,000 locations nationwide
- Over 75,000 Surcharge-Free ATMs • Electronic Newsletter
- Confidentiality is part of the service we provide

NEW/REFERRED MEMBERS – All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Your account must remain open and in good standing for 60 days before the \$25 M2M Referral Bonus is deposited into your account. CURRENT/REFERRING MEMBERS The \$25 M2M Referral Bonus will be deposited into your account when the New/Referred Member meets the requirements listed in the "New/Referred Members" section of this disclosure. GENERAL – This referral coupon must be submitted at the time the new member applies for membership. A member is considered a "Qualified Referring Member" if he or she is a USFCU member in good standing. Family members of current USFCU members qualify. Joining members must present two forms of government issued I.D. (one must be U.S. government issued photo I.D.). The \$25 M2M Referral Bonus will be deposited into the prime share account when qualifications are met. The \$25 M2M Referral Bonus is unlimited during offer period (*see below). Former members qualify as a new member provided their previous account was closed six months prior to the date of reopen. A minimum of \$50 into a prime share account and a \$5 membership fee are required to open a USFCU account and must remain in the account at all times. Members receiving the \$25 M2M Referral Bonus will be sent an IRS Form 1099-MISC and may be responsible for paying taxes on the incentives. The USFCU Board of Directors and Employees are not eligible for the \$25 M2M Referral Bonus.

*Offer valid October 1, 2013 – December 31, 2013

www.ukrfcu.com
Federally insured by NCUA

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
за сприяння Українського Інституту Америки
має честь запросити Вас
на презентацію своїх нових видань

до 200-річчя з дня народження Тараса Шевченка

Першу в історії українського
книговидання факсимільну
публікацію першодруку Шевченкової поеми

«Гайдамаки» (1841)

з монографіями

Григорія Грабовича «Поема і критика»

Олеся Федорука «Історія книжки»

та

«Тарас Шевченко в критиці»

Том I - Прижиттєва критика (1839-1861)

Вступне слово

Григорія Грабовича, Президента НТШ-А

Музична програма

Павло Гінтов, Фортепіано

У суботу, 9 листопада 2013 р., о 7 год. вечора

Ukrainian Institute of America

2 East 79th Street

New York, NY 10075

(212) 254-5130 • info@shevchenko.org

Коктейль - Перекуска

Квитки 50 дол.

Organization for Defense of Lemko Western Ukraine, Inc.

• National Board

P.O. Box 7 • CLIFTON, NEW JERSEY 07015-0007 • USA

Вельмишановний Друже!

Крайова Управа Організації Оборони Лемківщини

має шану запросити Вас на

СВЯТКОВИЙ

БЕНКЕТ

з нагоди

XXIX Крайового З'їзду ООЛ

який відбудеться

в суботу, 26-го жовтня 2013 року

о годині 5:00 по пол.

в залі Дому СЪМЯ

301 Palisade Avenue

Yonkers, New York

Доповідь - Анна Войтович,

Мистецька програма,

Заввбав о 9 веч.- грає "Vox Ethnika"

За Крайову Управу ООЛ :

Зенко Галькович
Голова КУ ООЛ

Шома Лиз
Секретар

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

33 West 19 Street, New York, NY, 115-10 Queens Blvd., Forest Hills, NY
Тел.: 646 - 619 - 1123, 718 - 785 - 0472

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевлаштування (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравши у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шостої роки (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

УКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ САДОК

Український домашній дитячий садок у Wallington,
штат Нью-Джерсі, запрошує дітей віком від 2 до 5 років.
Окремий затишний гарно умебльований дім,
дбайливі вихователі, домашнє харчування, помірні ціни.

Тел.(973)777-7479 (862)228-3163
pawelszpako@yahoo.com

ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ, НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС – ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	80 доларів
На півроку	-	40 доларів
На три місяці	-	25 доларів

Виріжте цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Top four reasons to sign on to Bill Pay with Self Reliance New York*

- 1. E-statements**
- 2. No check to write**
- 3. No envelopes to lick**
- 4. No stamps to stick**

Just a click!

www.selfreliancenyny.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government,

NCUA

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

